

II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 600/2012 AL COMISIEI

din 21 iunie 2012

privind verificarea rapoartelor de emisii de gaze cu efect de seră și a rapoartelor privind datele tonă-kilometru și acreditarea verificatorilor în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului ⁽¹⁾, în special articolul 15 alineatul (4),

întrucât:

- (1) Este necesară stabilirea unui cadru general de norme privind acreditarea verificatorilor pentru a se asigura că verificarea rapoartelor operatorilor sau ale operatorilor de aeronave în cadrul sistemului UE de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră, care urmează să fie prezentate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 601/2012 al Comisiei din 21 iunie 2012 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, este realizată de verificatori care posedă competențele tehnice necesare pentru a efectua sarcina încredințată într-o manieră independentă și imparțială și în conformitate cu cerințele și principiile prevăzute în prezentul regulament.
- (2) Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne ⁽³⁾ a stabilit un cadru general pentru a facilita libera circulație a serviciilor și a furnizorilor de servicii în Uniune, păstrând în același timp o înaltă calitate a serviciilor. Armonizarea de către Uniune a

normelor de acreditare și de verificare legate de sistemul UE de comercializare a cotelor de emisie trebuie să contribuie la crearea unei piețe mai competitive pentru verificatori, asigurând în același timp transparența și informarea operatorilor și a operatorilor de aeronave.

- (3) În momentul punerii în aplicare a articolului 15 din Directiva 2003/87/CE, este necesar să se asigure sinergia dintre cadrul general de acreditare prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 ⁽⁴⁾ și dispozițiile conexe ale Deciziei nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE a Consiliului ⁽⁵⁾, pe de o parte, și caracteristicile specifice ale sistemului UE de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră și cerințele esențiale pentru punerea efectivă în aplicare a Directivei 2003/87/CE, pe de altă parte. Regulamentul (CE) nr. 765/2008 trebuie să se aplice în continuare aspectelor privind acreditarea verificatorilor care nu sunt abordate de prezentul regulament. În special, trebuie să se asigure faptul că, în cazul în care, din cauza practicilor interne ale unui stat membru, se desfășoară o procedură alternativă acreditării, și anume certificarea verificatorilor care sunt persoane fizice de către o autoritate națională desemnată de statul membru în cauză în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008, statul membru respectiv furnizează probe documentare care să ateste că autoritatea națională întrunește un nivel de credibilitate similar celui deținut de organismele naționale de acreditare care au fost supuse cu succes unei evaluări la nivel de omologi organizată de către organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din regulamentul menționat.

⁽¹⁾ JO L 275, 25.10.2003, p. 32.

⁽²⁾ A se vedea pagina 30 din prezentul Jurnal Oficial.

⁽³⁾ JO L 376, 27.12.2006, p. 36.

⁽⁴⁾ JO L 218, 13.8.2008, p. 30.

⁽⁵⁾ JO L 218, 13.8.2008, p. 82.

- (4) Regulamentul (CE) nr. 1221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 761/2001 și a Deciziilor 2001/681/CE și 2006/193/CE ale Comisiei ⁽¹⁾ prevede un sistem independent și neutru de acreditare sau de acordare a licenței pentru verificatorii de mediu. Din motive de coerență și pentru a reduce sarcina administrativă impusă statelor membre și operatorilor economici, este oportun să se țină seama de sinergiile dintre regulamentul menționat și prezentul regulament.
- (5) Sistemul de verificare și de acreditare trebuie să evite dublarea inutilă a procedurilor și a organizațiilor stabilite în temeiul altor instrumente juridice ale Uniunii, fapt care ar împovăra excesiv statele membre sau operatorii economici. Prin urmare, este oportun să se folosească cele mai bune practici care rezultă din aplicarea standardelor armonizate adoptate de Comitetul European pentru Standardizare (CEN) pe baza unui mandat emis de Comisie în conformitate cu Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale ⁽²⁾, cum ar fi standardul armonizat privind cerințele generale pentru organismele de acreditare care acreditează organismele de evaluare a conformității și standardul armonizat privind cerințele pentru organismele care furnizează validări și verificări ale gazelor cu efect de seră în vederea acreditării sau a altor forme de recunoaștere, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, precum și în Documentul EA-6/03 și alte documente tehnice elaborate de Cooperarea europeană pentru acreditare sau de alte organisme.
- (6) În momentul stabilirii normelor armonizate privind verificarea rapoartelor operatorilor sau ale operatorilor de aeronave și acreditarea verificatorilor, este necesar să se asigure că sarcina impusă operatorilor care emit o cantitate mai mică de dioxid de carbon (CO₂) pe an, operatorilor de aeronave considerați emițători de talie redusă în sensul Regulamentului (UE) nr. 601/2012, precum și resurselor disponibile ale statelor membre nu este disproporționată în raport cu obiectivele urmărite.
- (7) Articolul 27 din Directiva 2003/87/CE permite statelor membre să excludă instalațiile mici, supuse unor măsuri echivalente, de la sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră al Uniunii, cu condiția îndeplinirii condițiilor prevăzute la respectivul articol. Prezentul regulament nu trebuie să se aplice direct respectivelor instalații excluse în temeiul articolului 27 din Directiva 2003/87/CE cu excepția cazului în care statul membru decide aplicarea prezentului regulament.
- (8) În conformitate cu principiile prevăzute în anexa V la Directiva 2003/87/CE, verificatorul trebuie să aplice o abordare bazată pe riscuri cu scopul de a obține un aviz de verificare care să ofere o asigurare rezonabilă că emisiile sau datele tonă-kilometru totale nu conțin inexactități materiale și că raportul poate fi avizat ca satisfăcător. Nivelul de asigurare trebuie să facă trimitere la profunzimea și gradul de detaliu al activităților de verificare desfășurate pe parcursul verificării și la modul de formulare a declarației privind avizul de verificare. Verificatorul trebuie să fie obligat, în lumina constatărilor și a informațiilor obținute în cadrul procesului de verificare, să adapteze una sau mai multe activități din procesul de verificare pentru a îndeplini cerințele privind obținerea asigurării rezonabile.
- (9) Pentru a se evita orice confuzie între rolul autorității competente și al verificatorului, trebuie definite în mod clar responsabilitățile verificatorului în momentul efectuării verificării. Verificatorul trebuie să considere planul de monitorizare aprobat de autoritatea competentă ca punct de referință și să decidă dacă planul respectiv și procedurile descrise în acesta au fost aplicate în mod corect. Dacă verificatorul identifică un caz de neconformitate cu Regulamentul (UE) nr. 601/2012, acesta trebuie să consemneze respectiva neconformitate în raportul de verificare.
- (10) În vederea verificării eficiente a raportului unui operator sau operator de aeronave, este necesară înțelegerea deplină a activităților desfășurate de operator sau operatorul de aeronave. Verificatorul desfășoară activitățile de verificare solicitate numai după ce s-a convins, în urma unei evaluări preliminare, că deține competența necesară în acest sens. În vederea atingerii unui nivel înalt de calitate a activităților de verificare, trebuie elaborate norme armonizate pentru o evaluare preliminară care să stabilească dacă verificatorul este competent, independent și imparțial în ceea ce privește efectuarea activităților de verificare solicitate în conformitate cu normele și principiile prevăzute în prezentul regulament.
- (11) Schimbul de informații relevante între operator sau operatorul de aeronave și verificator este esențial pentru toate aspectele procesului de verificare, în special în etapa precontractuală, pentru efectuarea unei analize strategice de către verificator, precum și pe parcursul verificării. Trebuie stabilit un set de cerințe armonizate care să reglementeze schimbul de informații dintre operator sau operatorul de aeronave și verificator în orice moment.
- (12) Toate activitățile de verificare din cadrul procesului de verificare sunt interconectate și trebuie să se finalizeze cu emiterea de către verificator a raportului de verificare, care conține o declarație de verificare în concordanță cu rezultatul evaluării verificării. Trebuie stabilite cerințe armonizate privind rapoartele de verificare și efectuarea activităților de verificare pentru a se asigura faptul că rapoartele de verificare și activitățile de verificare din statele membre îndeplinesc aceleași standarde.

⁽¹⁾ JO L 342, 22.12.2009, p. 1.

⁽²⁾ JO L 204, 21.7.1998, p. 37.

- (13) Analizarea susceptibilității datelor raportate de a conține inexactități materiale constituie o parte esențială a procesului de verificare și determină modul în care trebuie desfășurate activitățile de verificare de către verificator. Prin urmare, fiecare element din procesul de verificare este strâns legat de rezultatul analizei acestor riscuri de inexactități.
- (14) Trebuie adoptate dispoziții specifice privind verificarea raportului operatorilor de aeronave și al operatorilor de situri care intră sub incidența Directivei 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a Directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului ⁽¹⁾.
- (15) Raportarea corectă și eficientă a emisiilor de gaze cu efect de seră de către operator sau operatorul de aeronave este esențială pentru punerea în aplicare a Directivei 2003/87/CE. Pentru a se asigura funcționarea corespunzătoare a procesului de monitorizare și de raportare, îmbunătățirea continuă a performanței operatorului sau a operatorului de aeronave trebuie să facă parte din activitățile de verificare desfășurate de verificator.
- (16) Activitățile de verificare și emiterea rapoartelor de verificare trebuie efectuate exclusiv de către verificatori și de către personalul competent al acestora. Verificatorii trebuie să stabilească și să perfecționeze permanent procesele interne prin care se asigură că întregul personal implicat în activitățile de verificare deține competența necesară pentru a îndeplini sarcinile care i-au fost încredințate. Criteriile privind determinarea competenței verificatorilor trebuie să fie identice în toate statele membre. De asemenea, acestea trebuie să fie verificabile, obiective și transparente.
- (17) Organismul național de acreditare desemnat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008 trebuie să fie împuternicit să acrediteze și să emită o declarație oficială privind competența unui verificator de a efectua activitățile de verificare în conformitate cu prezentul regulament, să adopte măsuri administrative și să supravegheze verificatorii.
- (18) Statele membre care nu consideră importantă sau sustenabilă din punct de vedere economic crearea organismului național de acreditare sau desfășurarea activităților de acreditare trebuie să apeleze la organismul național de acreditare al unui alt stat membru. Numai organismele naționale de acreditare care au fost supuse cu succes unei evaluări la nivel de omologi organizată de organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 trebuie să aibă dreptul de a desfășura activitățile de acreditare prevăzute în prezentul regulament.
- (19) Organismele naționale de acreditare care demonstrează conformitatea cu prezentul regulament și care au fost deja supuse cu succes evaluării la nivel de omologi organizate de organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 sunt considerate ca îndeplinind cerințele procedurale impuse organismelor naționale de acreditare, cum ar fi cerințele privind structura organismului național de acreditare, stabilirea unui proces în materie de competențe, stabilirea procedurilor și a sistemului de management necesare, precum și a măsurilor de garantare a confidențialității informațiilor obținute și trebuie scutite de o nouă evaluare la nivel de omologi ca urmare a intrării în vigoare a prezentului regulament. În conformitate cu Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului ⁽²⁾, informațiile despre mediu din rapoartele verificate ale operatorilor sau ale operatorilor de aeronave deținute de autoritățile publice trebuie făcute publice pentru a se asigura transparența, sub rezerva anumitor cerințe privind confidențialitatea.
- (20) Cooperarea eficientă dintre organismele naționale de acreditare sau, după caz, dintre alte autorități naționale și autoritățile competente este esențială pentru funcționarea corespunzătoare a sistemului cotelor de emisii de gaze cu efect de seră și pentru supravegherea calității verificărilor. Din motive de transparență, este necesar să se asigure faptul că organismele naționale de acreditare sau, după caz, alte autorități naționale și autoritățile competente stabilesc mijloace eficiente de schimb de informații. Schimburile de informații între autoritățile competente și între autoritățile competente și organismele naționale de acreditare sau alte autorități naționale trebuie să beneficieze de garanțiile cele mai riguroase de confidențialitate și de secret profesional și trebuie să fie gestionate în conformitate cu dreptul aplicabil la nivel național și la nivelul Uniunii.
- (21) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului privind schimbările climatice,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește dispozițiile aplicabile verificării rapoartelor prezentate în temeiul Directivei 2003/87/CE, precum și dispozițiile aplicabile acreditării și supravegherii verificatorilor.

De asemenea, prezentul regulament precizează, fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 765/2008, dispozițiile pentru recunoașterea reciprocă a verificatorilor și evaluarea la nivel de omologi a organismelor naționale de acreditare în temeiul articolului 15 din Directiva 2003/87/CE.

⁽¹⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 114.

⁽²⁾ JO L 41, 14.2.2003, p. 26.

*Articolul 2***Domeniu de aplicare**

Prezentul regulament se aplică verificării datelor privind emisiile de gaze cu efect de seră și a datelor tonă-kilometru începând cu 1 ianuarie 2013, raportate în temeiul articolului 14 din Directiva 2003/87/CE.

*Articolul 3***Definiții**

În sensul prezentului regulament, pe lângă definițiile prevăzute la articolul 3 din Directiva 2003/87/CE și la articolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 601/2012, se aplică următoarele definiții:

1. „risc de identificare” înseamnă riscul ca verficatorul să nu identifice o inexactitate materială;
2. „acreditate” înseamnă atestarea de către un organism național de acreditare a faptului că un verficator îndeplinește cerințele stabilite de standardele armonizate, în sensul articolului 2 punctul 9 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008, și cerințele stabilite de prezentul regulament în vederea verificării raportului unui operator sau al unui operator de aeronave în conformitate cu prezentul regulament;
3. „verficator” înseamnă o persoană juridică sau o altă entitate juridică care desfășoară activități de verificare în conformitate cu prezentul regulament și care este acreditată de un organism național de acreditare în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008 și cu prezentul regulament, sau o persoană fizică autorizată în alt mod, fără a aduce atingere articolului 5 alineatul (2) din regulamentul menționat, la momentul emiterii unui raport de verificare;
4. „verificare” înseamnă activitățile desfășurate de un verficator pentru a emite un raport de verificare în temeiul prezentului regulament;
5. „inexactitate materială” înseamnă o inexactitate care, potrivit opiniei verficatorului, atunci când este luată individual sau agregată cu alte inexactități, depășește pragul de semnificație sau care ar putea influența tratamentul de către autoritatea competentă a raportului operatorului sau al operatorului de aeronave;
6. „raportul operatorului sau al operatorului de aeronave” înseamnă raportul privind emisiile anuale care trebuie prezentat de operator sau de operatorul de aeronave în temeiul articolului 14 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE sau raportul privind datele tonă-kilometru care trebuie prezentat de operatorul de aeronave în vederea depunerii cererii de alocare a cotelor în temeiul articolelor 3e și 3f din directiva respectivă;
7. „domeniul de acreditare” înseamnă activitățile menționate în anexa I pentru care se solicită sau s-a acordat acreditarea;
8. „competență” înseamnă capacitatea de a aplica cunoștințele și aptitudinile deținute pentru a desfășura o anumită activitate;
9. „pragul de semnificație” înseamnă pragul cantitativ sau punctul critic peste care inexactitățile, luate individual sau agregate cu alte inexactități, sunt considerate materiale de către verficator;
10. „sistem de control” înseamnă evaluarea riscurilor de către un operator sau operator de aeronave și întregul set de activități de control, inclusiv managementul continuu, instituite, documentate, aplicate și menținute de către un operator sau operator de aeronave în conformitate cu articolul 58 din Regulamentul (UE) nr. 601/2012;
11. „activități de control” înseamnă acțiunile desfășurate sau măsurile puse în aplicare de către operator sau operatorul de aeronave pentru a reduce riscurile inerente;
12. „neregularitate” înseamnă una dintre următoarele:
 - (a) în scopul verificării raportului de emisii al unui operator, orice act sau omiterea unui act de către operator ce contravine autorizației de emisii a gazelor cu efect de seră și cerințelor din planul de monitorizare aprobat de autoritatea competentă;
 - (b) în scopul verificării raportului de emisii sau a raportului privind datele tonă-kilometru al unui operator de aeronave, orice act sau omiterea unui act de către operatorul de aeronave ce contravine cerințelor din planul de monitorizare aprobat de autoritatea competentă;
 - (c) în scopul acreditării în conformitate cu capitolul IV, orice act sau omiterea unui act de către verficator ce contravine cerințelor din prezentul regulament;
13. „sit” înseamnă, în scopul verificării raportului de emisii sau a raportului privind datele tonă-kilometru al unui operator de aeronave, locurile exacte în care este definit și gestionat procesul de monitorizare, inclusiv cele în care sunt controlate și stocate datele și informațiile relevante;
14. „mediu de control” înseamnă mediul în care funcționează sistemul de control intern și acțiunile generale ale conducerii unui operator sau operator de aeronave pentru a asigura sensibilizarea cu privire la respectivul sistem de control intern;
15. „risc inherent” înseamnă susceptibilitatea unui parametru din raportul unui operator sau al unui operator de aeronave de a conține inexactități care pot fi materiale atunci când sunt luate individual sau agregate cu alte inexactități, înainte de a lua în considerare efectul oricăror activități de control asociate;

16. „risc de control” înseamnă susceptibilitatea unui parametru din raportul unui operator sau al unui operator de aeronave de a conține inexactități care pot fi materiale atunci când sunt luate individual sau agregate cu alte inexactități, fapt care nu este împiedicat sau identificat și corectat la timp de sistemul de control;
17. „risc de verificare” înseamnă riscul, fiind o funcție a riscului inerent, a riscului de control și a riscului de identificare, ca verficatorul să emită un avis de verificare necorespunzător în momentul în care raportul operatorului sau al operatorului de aeronave conține inexactități materiale;
18. „asigurare rezonabilă” înseamnă un nivel de asigurare ridicat, dar nu absolut, exprimat sub formă de afirmație în avizul de verificare, cu privire la faptul că raportul operatorului sau al operatorului de aeronave supus verificării conține sau nu inexactități materiale;
19. „proceduri analitice” înseamnă analiza fluctuațiilor și a tendințelor la nivelul datelor, inclusiv analiza relațiilor care nu sunt compatibile cu alte informații relevante sau care se abat de la cantitățile preconizate;
20. „documentația internă de verificare” înseamnă toate documentele interne elaborate de către un verficator pentru a înregistra toate dovezile documentare și justificarea activităților desfășurate în vederea verificării raportului unui operator sau al unui operator de aeronave;
21. „auditor EU ETS principal” înseamnă un auditor EU ETS însărcinat cu îndrumarea și supravegherea echipei de verificare și responsabil cu efectuarea verificării raportului unui operator sau al unui operator de aeronave și cu raportarea în această privință;
22. „auditor EU ETS” înseamnă o persoană dintr-o echipă de verificare responsabilă cu efectuarea verificării raportului unui operator sau al unui operator de aeronave, alta decât auditorul EU ETS principal;
23. „expert tehnic” înseamnă o persoană care furnizează cunoștințe detaliate și expertiză cu privire la un subiect specific, necesare pentru realizarea activităților de verificare în sensul capitolului III și pentru realizarea activităților de acreditare în sensul capitolului V;
24. „nivel de asigurare” înseamnă nivelul de asigurare oferit de verficator cu privire la raportul de verificare pe baza obiectivului de reducere a riscului de verificare în conformitate cu circumstanțele angajamentului de verificare;
25. „evaluator” înseamnă o persoană numită de un organism național de acreditare să efectueze, individual sau în cadrul unei echipe de evaluare, evaluarea unui verficator în temeiul prezentului regulament;
26. „evaluator principal” înseamnă un evaluator căruia îi revine responsabilitatea globală de evaluare a unui verficator în temeiul prezentului regulament;

27. „inexactitate” înseamnă o omisiune, o declarație falsă sau o eroare conținută în datele raportate de către operator sau operatorul de aeronave, cu excepția incertitudinii admisibile în temeiul articolului 12 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 601/2012.

Articolul 4

Prezumția de conformitate

În cazul în care un verficator demonstrează conformitatea cu criteriile prevăzute de standardele armonizate relevante, în sensul articolului 2 punctul 9 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008, sau de anumite părți ale acestor standarde, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, se presupune că acesta respectă cerințele stabilite în capitolele II și III din prezentul regulament în măsura în care standardele armonizate aplicabile reglementează aceste cerințe.

Articolul 5

Cadrul general de acreditare

În cazul în care prezentul regulament nu prevede dispoziții specifice privind structura organismelor naționale de acreditare sau activitățile și cerințele legate de acreditare, se aplică dispozițiile relevante din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

CAPITOLUL II

VERIFICARE

Articolul 6

Fiabilitatea verificării

Utilizatorii trebuie să poată avea încredere într-un raport de emisie verificat, care trebuie să reprezinte cu fidelitate ceea ce pretinde că reprezintă sau ceea ce se poate estima, în mod rezonabil, că ar trebui să reprezinte.

Procesul de verificare a rapoartelor de emisie trebuie să constituie un instrument eficient și fiabil în sprijinul procedurilor de control al calității și de asigurare a calității, furnizând informații pe care un operator sau operator de aeronave să le poată folosi pentru a-și îmbunătăți performanța în ceea ce privește monitorizarea și raportarea emisiilor.

Articolul 7

Obligațiile generale ale verficatorului

(1) Verficatorul efectuează verificarea și activitățile impuse de prezentul capitol cu scopul de a furniza un raport de verificare care să concluzioneze, cu o asigurare rezonabilă, că raportul operatorului sau al operatorului de aeronave nu conține inexactități materiale.

(2) Verficatorul planifică și efectuează verificarea cu scepticism profesional, recunoscând că pot exista circumstanțe în care informațiile din raportul operatorului sau al operatorului de aeronave conțin inexactități materiale.

(3) Verificatorul trebuie să realizeze verificarea în interes public, independent de operator sau de operatorul de aeronave și de autoritățile competente responsabile de Directiva 2003/87/CE.

(4) Pe parcursul verificării, verificatorul stabilește dacă:

- (a) raportul operatorului sau al operatorului de aeronave este complet și îndeplinește cerințele prevăzute în anexa X la Regulamentul (UE) nr. 601/2012;
- (b) operatorul sau operatorul de aeronave a acționat în conformitate cu cerințele autorizației de emisie a gazelor cu efect de seră și ale planului de monitorizare aprobat de autoritatea competentă în cazul în care este vorba despre verificarea raportului de emisii al unui operator, precum și cu cerințele planului de monitorizare aprobat de autoritatea competentă în cazul în care este vorba despre verificarea raportului de emisii sau a raportului privind datele tonă-kilometru al unui operator de aeronave;
- (c) datele din raportul operatorului sau al operatorului de aeronave nu conțin inexactități materiale;
- (d) pot fi furnizate informații în sprijinul activităților privind fluxul de date, al sistemului de control și al procedurilor asociate ale operatorului sau ale operatorului de aeronave, cu scopul de a îmbunătăți performanța monitorizării și a raportării acestora.

În sensul literei (c) a prezentului alineat, verificatorul obține dovezi clare și obiective din partea operatorului sau a operatorului de aeronave care să ateste emisiile agregate sau datele tonă-kilometru raportate luând în considerare toate celelalte informații furnizate în raportul operatorului sau al operatorului de aeronave.

(5) În cazul în care verificatorul constată că operatorul sau operatorul de aeronave nu respectă Regulamentul (UE) nr. 601/2012, neregularitatea respectivă este inclusă în raportul de verificare chiar dacă planul de monitorizare în cauză este aprobat de autoritatea competentă.

(6) În cazul în care planul de monitorizare nu a fost aprobat de către autoritatea competentă în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 601/2012, dacă acesta este incomplet sau a suferit pe parcursul perioadei de raportare modificări semnificative menționate la articolul 15 alineatul (3) sau (4) din regulamentul respectiv, care nu au fost aprobate în consecință de autoritatea competentă, verificatorul recomandă operatorului sau operatorului de aeronave să obțină aprobarea necesară din partea autorității competente.

După obținerea aprobării din partea autorității competente, verificatorul continuă, repetă sau adaptează în mod corespunzător activitățile de verificare.

În cazul în care aprobarea nu a fost obținută înainte de emiterea raportului de verificare, verificatorul raportează acest aspect în raportul de verificare.

Articolul 8

Obligații precontractuale

(1) Înainte de a accepta un angajament de verificare, un verificator ajunge să cunoască în mod corespunzător operatorul sau operatorul de aeronave și determină dacă este capabil să efectueze verificarea. În acest scop, verificatorul trebuie cel puțin:

- (a) să evalueze riscurile pe care le implică verificarea raportului operatorului sau al operatorului de aeronave în conformitate cu prezentul regulament;
- (b) să reexamineze informațiile furnizate de către operator sau operatorul de aeronave pentru a stabili sfera verificării;
- (c) să stabilească dacă angajamentul respectiv se încadrează în domeniul său de acreditare;
- (d) să stabilească dacă deține competența, personalul și resursele necesare pentru a selecta o echipă de verificare capabilă să abordeze complexitatea instalației sau a activităților și flotei operatorului de aeronave, precum și dacă este capabil să finalizeze cu succes activitățile de verificare în intervalul de timp prevăzut;
- (e) să stabilească dacă este capabil să asigure faptul că echipa de verificare potențială aflată la dispoziția sa deține toate competențele și personalul necesar pentru a desfășura activitățile de verificare pentru operatorul sau operatorul de aeronave în cauză;
- (f) să stabilească pentru fiecare angajament de verificare solicitat perioada de timp necesară pentru efectuarea corespunzătoare a verificării.

(2) Operatorul sau operatorul de aeronave pune la dispoziția verificatorului toate informațiile relevante care permit acestuia să desfășoare activitățile menționate la alineatul (1).

Articolul 9

Perioada de timp alocată

(1) În momentul determinării perioadei de timp care trebuie alocată pentru îndeplinirea angajamentului de verificare prevăzut la articolul 8 alineatul (1) litera (f), verificatorul trebuie să ia în considerare cel puțin:

- (a) complexitatea instalației sau a activităților și flotei operatorului de aeronave;
- (b) nivelul de informare și complexitatea planului de monitorizare aprobat de autoritatea competentă;

- (c) pragul de semnificație necesar;
- (d) complexitatea și integralitatea activităților privind fluxul de date și ale sistemului de control al operatorului sau al operatorului de aeronave;
- (e) locul exact în care se află informațiile și datele referitoare la emisiile de gaze cu efect de seră sau datele tonă-kilometru.
- (2) Verificatorul se asigură că în contractul de verificare se prevede posibilitatea facturării timpului în plus față de perioada convenită în contract, în cazul în care perioada de timp suplimentară se dovedește a fi necesară pentru analiza strategică, analiza riscurilor sau alte activități de verificare. Situațiile în care se poate aplica perioada de timp suplimentară includ cel puțin următoarele cazuri:
- (a) pe parcursul verificării, atunci când activitățile privind fluxul de date, activitățile de control sau logistica operatorului sau a operatorului de aeronave par să fie mai complexe decât s-a preconizat anterior;
- (b) atunci când verificatorul constată, pe parcursul verificării, inexactități, neregularități, date insuficiente sau erori în seturile de date.
- (3) Verificatorul înregistrează perioada de timp alocată în documentația internă de verificare.
- (f) după caz, raportul anual privind emisiile sau raportul privind datele tonă-kilometru al operatorului sau al operatorului de aeronave;
- (g) după caz, planul de eșantionare al operatorului, menționat la articolul 33 din Regulamentul (UE) nr. 601/2012, astfel cum a fost aprobat de autoritatea competentă;
- (h) în cazul în care planul de monitorizare a fost modificat pe parcursul perioadei de raportare, o evidență a tuturor acestor modificări, în conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 601/2012;
- (i) după caz, raportul menționat la articolul 69 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 601/2012;
- (j) raportul de verificare din anul anterior, în cazul în care verificatorul nu a efectuat verificarea pentru operatorul sau operatorul de aeronave respectiv în anul anterior;
- (k) toată corespondența relevantă cu autoritatea competentă, în special informațiile referitoare la notificarea modificărilor aduse planului de monitorizare;
- (l) informații privind bazele de date și sursele de date utilizate în scopul monitorizării și raportării, inclusiv cele furnizate de Eurocontrol;
- (m) în cazul în care verificarea vizează raportul de emisii al unei instalații care realizează stocarea geologică a gazelor cu efect de seră într-un sit de stocare autorizat în temeiul Directivei 2009/31/CE, planul de monitorizare solicitat de directiva în cauză și rapoartele necesare în temeiul articolului 14 din directivă, care acoperă cel puțin perioada de raportare a raportului de emisii care trebuie verificat;
- (n) după caz, aprobarea autorității competente pentru a nu efectua vizite la fața locului în cazul instalațiilor în temeiul articolului 31 alineatul (1);
- (o) orice alte informații relevante necesare pentru planificarea și efectuarea verificării.

Articolul 10

Informațiile furnizate de un operator sau un operator de aeronave

- (1) Înainte de analiza strategică și în alte etape ale procedurii de verificare, operatorul sau operatorul de aeronave pune la dispoziția verificatorului toate informațiile următoare:
- (a) autorizația de emisie de gaze cu efect de seră a operatorului, în cazul în care este vorba despre verificarea raportului de emisii al unui operator;
- (b) cea mai recentă versiune a planului de monitorizare al operatorului sau al operatorului de aeronave, precum și alte versiuni relevante ale planului de monitorizare aprobat de autoritatea competentă, inclusiv dovezi ale aprobării respective;
- (c) o descriere a activităților privind fluxul de date ale operatorului sau ale operatorului de aeronave;
- (d) evaluarea riscurilor efectuată de operator sau de operatorul de aeronave, menționată la articolul 58 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 601/2012, și o schiță a sistemului general de control;
- (e) procedurile menționate în planul de monitorizare aprobat de autoritatea competentă, inclusiv procedurile corespunzătoare activităților privind fluxul de date și activităților de control;
- (2) Înainte ca verificatorul să emită raportul de verificare, operatorul sau operatorul de aeronave pune la dispoziția acestuia raportul final autorizat și validat intern al operatorului sau al operatorului aerian.

Articolul 11

Analiză strategică

- (1) La începutul verificării, verificatorul evaluează natura posibilă, amploarea și complexitatea sarcinilor de verificare efectuând o analiză strategică a tuturor activităților relevante pentru instalație sau pentru operatorul de aeronave.

(2) În scopul înțelegerii activităților desfășurate de instalație sau de operatorul de aeronave, verficatorul colectează și reexaminează informațiile necesare cu scopul de a stabili dacă echipa de verificare deține competența suficientă pentru a efectua verificarea, de a decide dacă perioada de timp alocată indicată în contract a fost determinată în mod corect și de a se asigura că este capabil să desfășoare analiza riscurilor necesară. Informațiile includ cel puțin:

- (a) informațiile menționate la articolul 10 alineatul (1);
 - (b) pragul de semnificație necesar;
 - (c) în cazul în care verficatorul desfășoară verificarea pentru același operator sau operator de aeronave, informațiile obținute în urma verificărilor din anii anteriori.
- (3) În momentul reexaminării informațiilor menționate la alineatul (2), verficatorul evaluează cel puțin următoarele:
- (a) în scopul verificării raportului de emisii al operatorului, categoria instalației menționată la articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 601/2012 și activitățile desfășurate în cadrul respectivei instalații;
 - (b) în scopul verificării raportului de emisii sau a raportului privind datele tonă-kilometru al operatorului de aeronave, dimensiunea și natura operatorului de aeronave, distribuția informațiilor în diferite locații, precum și numărul și tipul zborurilor;
 - (c) planul de monitorizare aprobat de autoritatea competentă, precum și detaliile specifice ale metodei de monitorizare prevăzute în planul de monitorizare respectiv;
 - (d) natura, amploarea și complexitatea surselor de emisie și a fluxurilor de surse, precum și echipamentele și procesele care au avut ca rezultat emisii sau date tonă-kilometru, inclusiv echipamentele de măsurare descrise în planul de monitorizare, originea și aplicarea factorilor de calcul și alte surse de date primare;
 - (e) activitățile privind fluxul de date, sistemul de control și mediul de control.

(4) În momentul efectuării analizei strategice, verficatorul verifică următoarele:

- (a) dacă planul de monitorizare prezentat este cea mai recentă versiune aprobată de autoritatea competentă;
- (b) dacă planul de monitorizare a suferit modificări pe parcursul perioadei de raportare;
- (c) dacă modificările respective au fost notificate autorității competente în temeiul articolului 15 alineatul (1) sau al articolului 23 din Regulamentul (UE) nr. 601/2012 sau

dacă acestea au fost aprobate de autoritatea competentă în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) din regulamentul menționat.

Articolul 12

Analiza riscurilor

(1) Verficatorul identifică și analizează următoarele elemente necesare pentru proiectarea, planificarea și punerea în aplicare a unei verificări eficiente:

- (a) riscurile inerente;
- (b) activitățile de control;
- (c) în cazul în care s-au realizat activitățile de control menționate la litera (b), riscurile de control privind eficiența activităților de control respective.

(2) În momentul identificării și analizării elementelor menționate la alineatul (1), verficatorul ia în considerare cel puțin:

- (a) constatările analizei strategice menționate la articolul 11 alineatul (1);
- (b) informațiile menționate la articolul 10 alineatul (1) și articolul 11 alineatul (2) litera (c);
- (c) pragul de semnificație menționat la articolul 11 alineatul (2) litera (b).

(3) În cazul în care verficatorul a constatat că operatorul sau operatorul de aeronave nu a reușit să identifice riscurile inerente și riscurile de control relevante în propria evaluare a riscurilor, verficatorul informează operatorul sau operatorul de aeronave în acest sens.

(4) După caz, în funcție de informațiile obținute pe parcursul verificării, verficatorul revizuieste analiza riscurilor și modifică sau repetă activitățile de verificare care urmează să fie efectuate.

Articolul 13

Planul de verificare

(1) Verficatorul redactează un plan de verificare în funcție de informațiile obținute și de riscurile identificate pe parcursul analizei strategice și al analizei riscurilor, care să includă cel puțin:

- (a) un program de verificare care descrie natura și sfera activităților de verificare, precum și perioada și modul în care urmează să se desfășoare aceste activități;
- (b) un plan de testare care stabilește domeniul și metodele de testare a activităților de control, precum și procedurile corespunzătoare activităților de control;

(c) un plan de eșantionare a datelor care stabilește domeniul și metodele de eșantionare a datelor referitoare la punctele de date pe care se bazează emisiile agregate din raportul de emisii al operatorului sau al operatorului de aeronave sau datele tonă-kilometru agregate din raportul privind datele tonă-kilometru al operatorului de aeronave.

(2) Verificatorul elaborează planul de testare menționat la alineatul (1) litera (b) astfel încât să poată stabili măsura în care se poate baza pe activitățile de control relevante pentru a evalua conformitatea cu cerințele menționate la articolul 7 alineatul (4) litera (b).

În momentul stabilirii dimensiunii eșantionului și a activităților de eșantionare pentru testarea activităților de control, verificatorul ia în considerare următoarele elemente:

- (a) riscurile inerente;
- (b) mediul de control;
- (c) activitățile de control relevante;
- (d) cerința de a emite un aviz de verificare care să ofere o asigurare rezonabilă.

(3) În momentul stabilirii dimensiunii eșantionului și a activităților de eșantionare pentru eșantionarea datelor menționate la alineatul (1) litera (c), verificatorul ia în considerare următoarele elemente:

- (a) riscurile inerente și riscurile de control;
- (b) rezultatele procedurilor analitice;
- (c) cerința de a emite un aviz de verificare care să ofere o asigurare rezonabilă;
- (d) pragul de semnificație;
- (e) gradul de semnificație al contribuției fiecărui element de date la întregul set de date.

(4) Verificatorul elaborează și pune în aplicare planul de verificare astfel încât riscul de verificare să fie redus la un nivel acceptabil pentru a obține o asigurare rezonabilă că raportul operatorului sau al operatorului de aeronave nu conține inexactități materiale.

(5) Verificatorul actualizează analiza riscurilor și planul de verificare și adaptează activitățile de verificare pe parcursul verificării atunci când descoperă riscuri suplimentare care trebuie reduse sau atunci când există mai puține riscuri efective decât s-a preconizat inițial.

Articolul 14

Activitățile de verificare

Verificatorul pune în aplicare planul de verificare și verifică, pe baza analizei riscurilor, punerea în aplicare a planului de monitorizare aprobat de autoritatea competentă.

În acest scop, verificatorul efectuează cel puțin testarea de fond, care constă în procedurile analitice, verificarea datelor și verificarea metodei de monitorizare, și verifică următoarele:

- (a) activitățile privind fluxul de date și sistemele utilizate în cadrul fluxului de date, inclusiv sistemele de tehnologie a informațiilor;
- (b) dacă activitățile de control ale operatorului sau ale operatorului de aeronave sunt documentate, aplicate și menținute în mod corespunzător și dacă acestea sunt eficiente în a reduce riscurile inerente;
- (c) dacă procedurile enumerate în planul de monitorizare sunt eficiente în a reduce riscurile inerente și riscurile de control și dacă procedurile sunt puse în aplicare, documentate suficient și menținute în mod corespunzător.

În scopul celui de-al doilea paragraf litera (a), verificatorul identifică fluxul de date urmărind succesiunea și interacțiunea activităților privind fluxul de date, de la datele din surse primare până la elaborarea raportului operatorului sau al operatorului de aeronave.

Articolul 15

Proceduri analitice

(1) Verificatorul utilizează proceduri analitice pentru a evalua verosimilitatea și caracterul complet al datelor în cazul în care riscul inerent, riscul de control și gradul de adecvare al activităților de control desfășurate de operator sau de operatorul de aeronave indică necesitatea unor astfel de proceduri analitice.

(2) Atunci când aplică procedurile analitice menționate la alineatul (1), verificatorul evaluează datele raportate pentru a identifica zonele cu risc potențial și pentru a valida și adapta ulterior activitățile de verificare planificate. Verificatorul trebuie cel puțin:

- (a) să evalueze verosimilitatea fluctuațiilor și a evoluțiilor în timp sau între elemente comparabile;
- (b) să identifice valorile vădit aberante, datele nepreconizate și datele lipsă.
- (3) Atunci când aplică procedurile analitice menționate la alineatul (1), verificatorul efectuează următoarele proceduri:

- (a) supune datele agregate unor proceduri analitice preliminare înainte de a desfășura activitățile menționate la articolul 14, cu scopul de a înțelege natura, complexitatea și relevanța datelor raportate;

- (b) supune datele agregate și punctele de date pe care se bazează datele respective unor proceduri analitice de fond, în vederea identificării erorilor structurale potențiale și a valorilor vădit aberante;
- (c) supune datele agregate unor proceduri analitice finale pentru a se asigura că toate erorile identificate pe parcursul procesului de verificare au fost soluționate în mod corect.
- (4) În cazul în care verificatorul identifică valori aberante, fluctuații, evoluții, date lipsă sau date incompatibile cu alte informații relevante sau constată că acestea diferă în mod semnificativ de cantitățile sau raporturile preconizate, verificatorul solicită operatorului sau operatorului de aeronave explicații sprijinite de dovezi relevante suplimentare.
- (e) în scopul verificării raportului de emisii al unui operator de aeronave, coerența dintre consumul cumulat de combustibil și datele privind combustibilul achiziționat sau furnizat prin altă metodă aeronavei care efectuează activitatea de aviație;
- (f) coerența dintre datele agregate raportate din raportul unui operator sau al unui operator de aeronave și datele sursă primare;
- (g) în cazul în care un operator aplică o metodă bazată pe măsurare prevăzută la articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 601/2012, valorile măsurate care utilizează rezultatele calculelor efectuate de operator în conformitate cu articolul 46 din regulamentul menționat;

Pe baza explicațiilor și a dovezilor suplimentare furnizate, verificatorul evaluează impactul asupra planului de verificare și a activităților de verificare care urmează să fie desfășurate.

Articolul 16

Verificarea datelor

- (1) Verificatorul verifică datele din raportul operatorului sau al operatorului de aeronave prin testarea detaliată a datelor, inclusiv urmărind datele până la sursele primare de date, verificând datele în comparație cu sursele de date externe, efectuând concilierii, verificând pragurile privind datele adecvate și refăcând calculele.
- (2) Ca parte din verificarea datelor menționată la alineatul (1) și luând în considerare planul de monitorizare aprobat, inclusiv procedurile descrise în planul respectiv, verificatorul verifică:
- (a) în scopul verificării raportului de emisii al unui operator, limitele unei instalații;
- (b) în scopul verificării raportului de emisii al unui operator, includerea tuturor fluxurilor de surse și surselor de emisie descrise în planul de monitorizare aprobat de autoritatea competentă;
- (c) în scopul verificării raportului de emisii și a raportului privind datele tonă-kilometru al unui operator de aeronave, includerea tuturor zborurilor care intră sub incidența unei activități de aviație enumerate în anexa I la Directiva 2003/87/CE de care este responsabil operatorul de aeronave, precum și caracterul complet al datelor privind emisiile, respectiv, al datelor tonă-kilometru;
- (d) în scopul verificării raportului de emisii și a raportului privind datele tonă-kilometru ale unui operator de aeronave, coerența dintre datele raportate și documentația privind masa și centrul;

- (h) fiabilitatea și exactitatea datelor.

(3) În scopul verificării includerii tuturor zborurilor menționată la alineatul (2) litera (c), verificatorul utilizează datele de trafic aerian ale unui operator de aeronave, inclusiv datele colectate de la Eurocontrol sau de la alte organizații relevante care pot prelucra informațiile privind traficul aerian de tipul celor aflate la dispoziția Eurocontrol.

Articolul 17

Verificarea aplicării corecte a metodei de monitorizare

- (1) Verificatorul verifică aplicarea și punerea în practică în mod corect a metodei de monitorizare aprobate de autoritatea competentă în planul de monitorizare, inclusiv detaliile specifice ale respectivei metode de monitorizare.
- (2) În scopul verificării raportului de emisii al operatorului, verificatorul verifică aplicarea corectă a planului de eșantionare prevăzut la articolul 33 din Regulamentul (UE) nr. 601/2012, astfel cum a fost aprobat de autoritatea competentă.
- (3) În cazul în care CO₂ este transferat în conformitate cu articolele 48 și 49 din Regulamentul (UE) nr. 601/2012, iar CO₂ transferat este măsurat atât de instalația de transfer, cât și de instalația destinatară, verificatorul verifică dacă diferențele dintre valorile măsurate în ambele instalații pot fi explicate prin incertitudinea aferentă sistemelor de măsurare și dacă s-a utilizat media aritmetică corectă a valorilor măsurate în rapoartele de emisii ale ambelor instalații.

În cazul în care diferențele dintre valorile măsurate în ambele instalații nu pot fi explicate prin incertitudinea aferentă sistemelor de măsurare, verificatorul verifică dacă s-au făcut ajustări pentru a alinia diferențele dintre valorile măsurate, dacă ajustările respective au fost prudente și dacă autoritatea competentă a aprobat ajustările în cauză.

(4) În cazul în care operatorilor li se impune, în temeiul articolului 12 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 601/2012, să includă în planul de monitorizare elemente suplimentare relevante pentru îndeplinirea cerințelor de la articolul 24 alineatul (1) din Decizia 2011/278/UE a Comisiei ⁽¹⁾, verficatorul verifică aplicarea și punerea în practică în mod corect a procedurilor menționate la articolul 12 alineatul (3) din regulamentul menționat. Cu această ocazie, verficatorul verifică și dacă informațiile referitoare la modificările planificate sau efective în ceea ce privește capacitatea, nivelul de activitate și funcționarea unei instalații au fost înaintate de către operator autorității competente până la data de 31 decembrie a perioadei de raportare.

Articolul 18

Verificarea metodelor aplicate pentru datele lipsă

(1) În cazul în care metodele prevăzute în planul de monitorizare aprobat de autoritatea competentă au fost utilizate pentru a completa datele lipsă în temeiul articolului 65 din Regulamentul (UE) nr. 601/2012, verficatorul verifică dacă metodele utilizate au fost corespunzătoare situației specifice și dacă acestea au fost aplicate în mod corect.

În cazul în care operatorul sau operatorul de aeronave a obținut aprobarea autorității competente de a utiliza alte metode decât cele menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 65 din Regulamentul (UE) nr. 601/2012, verficatorul verifică dacă abordarea aprobată a fost aplicată corect și documentată în mod corespunzător.

În cazul în care un operator sau un operator de aeronave nu poate obține o astfel de aprobare în timp util, verficatorul verifică dacă abordarea utilizată de operator sau de operatorul de aeronave pentru a completa datele lipsă asigură faptul că emisiile nu sunt subestimate și dacă abordarea respectivă nu conduce la inexactități materiale.

(2) Verficatorul verifică dacă activitățile de control realizate de operator sau de operatorul de aeronave pentru a preveni datele lipsă vizate de articolul 65 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 601/2012 sunt eficiente.

Articolul 19

Evaluarea incertitudinii

(1) În cazul în care Regulamentul (UE) nr. 601/2012 impune operatorului să demonstreze conformitatea cu pragurile de incertitudine pentru datele de activitate și alți factori de calcul, verficatorul confirmă valabilitatea informațiilor utilizate pentru a calcula nivelurile de incertitudine stabilite în planul de monitorizare aprobat.

(2) În cazul în care un operator aplică o metodă de monitorizare care nu se bazează pe niveluri, conform articolului 22 din Regulamentul (UE) nr. 601/2012, verficatorul verifică toate informațiile următoare:

(a) dacă operatorul a evaluat și cuantificat incertitudinea, demonstrând că s-a respectat pragul de incertitudine

globală solicitat pentru nivelul anual de emisii de gaze cu efect de seră în temeiul articolului 22 litera (c) din regulamentul menționat anterior;

(b) valabilitatea informațiilor utilizate pentru evaluarea și cuantificarea incertitudinii;

(c) dacă abordarea generală utilizată pentru evaluarea și cuantificarea incertitudinii respectă cerințele de la articolul 22 litera (b) din regulamentul menționat anterior;

(d) dacă sunt furnizate dovezi care atestă îndeplinirea condițiilor privind metoda de monitorizare menționate la articolul 22 litera (a) din respectivul regulament.

(3) În cazul în care, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 601/2012, operatorul de aeronave trebuie să demonstreze că nivelurile de incertitudine solicitate nu sunt depășite, verficatorul verifică valabilitatea informațiilor utilizate pentru a demonstra că nu au fost depășite nivelurile de incertitudine aplicabile stabilite în planul de monitorizare aprobat de autoritatea competentă.

Articolul 20

Eșantionarea

(1) În momentul verificării conformității activităților și procedurilor de control menționate la articolul 14 literele (b) și (c) sau în momentul efectuării verificărilor menționate la articolele 15 și 16, verficatorul poate utiliza metode de eșantionare specifice unei instalații sau unui operator de aeronave cu condiția ca, pe baza analizei riscurilor, eșantionarea să fie justificată.

(2) În cazul în care verficatorul identifică o neregularitate sau o inexactitate pe parcursul eșantionării, acesta solicită operatorului sau operatorului de aeronave să explice cauzele principale ale neregularității sau inexactității respective, în vederea evaluării impactului acestora asupra datelor raportate. În funcție de rezultatul evaluării respective, verficatorul stabilește dacă sunt necesare activități de verificare suplimentare, dacă trebuie mărită dimensiunea eșantionului și partea populației de date care trebuie corectată de operator sau de operatorul de aeronave.

(3) Verficatorul înregistrează rezultatul verificărilor menționate la articolele 14, 15, 16 și 17, inclusiv detaliile eșantioanelor suplimentare, în documentația internă de verificare.

Articolul 21

Vizite la fața locului

(1) Într-unul sau mai multe momente oportune în cursul procesului de verificare, verficatorul efectuează o vizită la fața locului pentru a evalua funcționarea dispozitivelor de măsurare și a sistemelor de monitorizare, pentru a lua interviuri, pentru a executa activitățile impuse în prezentul capitol, precum și pentru a colecta suficiente informații și dovezi care să-i permită să stabilească dacă raportul operatorului sau al operatorului de aeronave nu conține inexactități materiale.

⁽¹⁾ JO L 130, 17.5.2011, p. 1.

(2) Operatorul sau operatorul de aeronave permite accesul verificatorului la siturile sale.

(3) În scopul verificării raportului de emisii al operatorului, verificatorul trebuie, de asemenea, să recurgă la o vizită la fața locului pentru a evalua limitele instalației, precum și includerea tuturor fluxurilor de surse și a surselor de emisie.

(4) În scopul verificării raportului de emisii al operatorului, verificatorul hotărăște, pe baza analizei riscurilor, dacă sunt necesare vizite și în alte locuri, inclusiv în cazul în care părți relevante din activitățile privind fluxul de date și activitățile de control se desfășoară în alte locuri, cum ar fi sediul societății sau alte birouri din afara sitului.

Articolul 22

Tratarea inexactităților și a neregularităților

(1) În cazul în care verificatorul a identificat inexactități sau neregularități pe parcursul verificării, acesta informează în timp util operatorul sau operatorul de aeronave în acest sens și solicită corecțiile relevante.

Operatorul sau operatorul de aeronave corectează inexactitățile sau neregularitățile comunicate.

(2) Verificatorul înregistrează și marchează ca soluționate, în documentația internă de verificare, toate inexactitățile sau neregularitățile care au fost corectate de operator sau de operatorul de aeronave pe parcursul verificării.

(3) În cazul în care operatorul sau operatorul de aeronave nu corectează inexactitățile sau neregularitățile care i-au fost comunicate de către verificator în conformitate cu alineatul (1) înainte ca verificatorul să emită raportul de verificare, verificatorul solicită operatorului sau operatorului de aeronave să explice cauzele principale ale neregularităților sau ale inexactităților respective cu scopul de a evalua impactul acestora asupra datelor raportate.

Verificatorul stabilește dacă inexactitățile necorectate, atunci când sunt luate individual sau agregate cu alte inexactități, au un efect material asupra emisiilor sau datelor tonă-kilometru totale raportate. În evaluarea pragului de semnificație al inexactităților, verificatorul ia în considerare dimensiunea și natura acestora, precum și circumstanțele specifice în care au apărut.

Verificatorul stabilește dacă neregularitatea necorectată, atunci când este luată individual sau agregată cu alte neregularități, influențează datele raportate și dacă aceasta conduce la inexactități materiale.

Verificatorul poate considera inexactitățile ca fiind materiale chiar dacă acestea, luate individual sau agregate cu alte inexactități, nu depășesc pragul de semnificație prevăzut la articolul 23,

în cazul în care acest lucru este justificat de dimensiunea și natura inexactităților și de circumstanțele speciale ale apariției acestora.

Articolul 23

Pragul de semnificație

(1) Pragul de semnificație este de 5 % din emisiile totale raportate în perioada de raportare care face obiectul verificării, pentru oricare dintre următoarele cazuri:

(a) instalațiile din categoria A menționate la articolul 19 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 601/2012 și instalațiile din categoria B menționate la articolul 19 alineatul (2) litera (b) din respectivul regulament;

(b) operatorii de aeronave cu emisii anuale de maximum 500 de kilotone de CO₂ fosil.

(2) Pragul de semnificație este de 2 % din emisiile totale raportate în perioada de raportare care face obiectul verificării, pentru oricare dintre următoarele cazuri:

(a) instalațiile din categoria C menționate la articolul 19 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 601/2012;

(b) operatorii de aeronave cu emisii anuale de peste 500 de kilotone de CO₂ fosil.

(3) În scopul verificării rapoartelor privind datele tonă-kilometru ale operatorilor de aeronave, pragul de semnificație este de 5 % din datele tonă-kilometru totale raportate în perioada de raportare care face obiectul verificării.

Articolul 24

Concluzii bazate pe constatările verificării

În momentul în care finalizează verificarea și analizează informațiile obținute pe parcursul acesteia, verificatorul:

(a) verifică datele finale furnizate de operatorul sau de operatorul de aeronave, inclusiv datele care au fost ajustate pe baza informațiilor obținute pe parcursul verificării;

(b) examinează justificările oferite de operator sau de operatorul de aeronave pentru orice diferențe dintre datele finale și datele furnizate anterior;

(c) examinează rezultatul evaluării pentru a stabili dacă planul de monitorizare aprobat de autoritatea competentă, inclusiv procedurile descrise în planul respectiv, au fost puse în aplicare în mod corect;

(d) evaluează dacă riscul de verificare este suficient de scăzut pentru a se putea obține o asigurare rezonabilă;

- (e) se asigură că au fost adunate suficiente dovezi pentru a putea furniza un aviz de verificare care să ofere o asigurare rezonabilă că raportul nu conține inexactități materiale;
- (f) se asigură că procesul de verificare este înregistrat în întregime în documentația internă de verificare și că poate fi emisă o decizie finală în raportul de verificare.

Articolul 25

Evaluarea independentă

- (1) Verificatorul prezintă documentația internă de verificare și raportul de verificare unui evaluator independent înainte de a emite raportul de verificare.
- (2) Evaluatorul independent trebuie să nu fi desfășurat nicio activitate de verificare care face obiectul evaluării sale.
- (3) Domeniul de aplicare a evaluării independente include procesul complet de verificare descris în prezentul capitol și înregistrat în documentația internă de verificare.

Evaluatorul independent efectuează evaluarea astfel încât să asigure desfășurarea procesului de verificare în conformitate cu prezentul regulament, desfășurarea corectă a procedurilor privind activitățile de verificare menționate la articolul 40, precum și faptul că s-a acordat atenția cuvenită și că s-au luat decizii cu profesionalism.

De asemenea, evaluatorul independent stabilește dacă dovezile adunate sunt suficiente pentru ca verificatorul să poată emite un raport de verificare care să ofere o asigurare rezonabilă.

- (4) Dacă există situații care pot ocaziona modificări ale raportului de verificare în urma evaluării, evaluatorul independent examinează, de asemenea, modificările respective și dovezile corespunzătoare.
- (5) Verificatorul autorizează în mod corespunzător o persoană care să autentifice raportul de verificare în baza concluziilor evaluatorului independent și a dovezilor din documentația internă de verificare.

Articolul 26

Documentația internă de verificare

- (1) Verificatorul pregătește și întocmește documentația internă de verificare, ce conține cel puțin:
- (a) rezultatele activităților de verificare efectuate;
- (b) analiza strategică, analiza riscurilor și planul de verificare;
- (c) suficiente informații în sprijinul avizului de verificare, inclusiv justificări ale deciziilor luate în legătură cu efectul

material al inexactităților identificate asupra emisiilor sau datelor tonă-kilometru raportate.

- (2) Documentația internă de verificare menționată la alineatul (1) se redactează astfel încât evaluatorul independent menționat la articolul 25 și organismul național de acreditare să poată evalua dacă verificarea a fost efectuată în conformitate cu prezentul regulament.

După autentificarea raportului de verificare în conformitate cu articolul 25 alineatul (5), verificatorul include rezultatele evaluării independente în documentația internă de verificare.

- (3) La cerere, verificatorul permite accesul autorității competente la documentația internă de verificare pentru a facilita evaluarea verificării de către autoritatea competentă.

Articolul 27

Raportul de verificare

(1) Pe baza informațiilor colectate pe parcursul verificării, verificatorul emite pentru operator sau operatorul de aeronave un raport de verificare privind raportul de emisii sau raportul privind datele tonă-kilometru care a făcut obiectul verificării. Raportul de verificare include cel puțin una dintre următoarele constatări:

- (a) raportul este considerat satisfăcător în urma verificării;
- (b) raportul operatorului sau al operatorului de aeronave conține inexactități materiale care nu au fost corectate înainte de emiterea raportului de verificare;
- (c) sfera verificării este prea limitată în temeiul articolului 28, iar verificatorul nu a putut obține suficiente dovezi pentru a emite un aviz de verificare care să ofere o asigurare rezonabilă că raportul nu conține inexactități materiale;
- (d) neregularitățile, luate individual sau agregate cu alte neregularități, nu oferă suficientă claritate și împiedică verificatorul să declare cu o asigurare rezonabilă că raportul operatorului sau al operatorului de aeronave nu conține inexactități materiale.

În sensul primului paragraf litera (a), raportul operatorului sau al operatorului de aeronave poate fi considerat satisfăcător doar dacă nu conține inexactități materiale în urma verificării.

(2) Operatorul sau operatorul de aeronave înaintează raportul de verificare autorității competente împreună cu raportul operatorului sau al operatorului de aeronave în cauză.

(3) Raportul de verificare conține, cel puțin, următoarele elemente:

- (a) numele operatorului sau al operatorului de aeronave care a făcut obiectul verificării;

- (b) obiectivele verificării;
- (c) sfera verificării;
- (d) o trimitere la raportul operatorului sau al operatorului de aeronave care a fost verificat;
- (e) criteriile utilizate pentru a verifica raportul operatorului sau al operatorului de aeronave, inclusiv autorizația, dacă este cazul, și versiunile planului de monitorizare aprobate de autoritatea competentă, precum și perioada de valabilitate a fiecărui plan de monitorizare;
- (f) emisiile sau date tonă-kilometru agregate per activitate prevăzută în anexa I la Directiva 2003/87/CE și per instalație sau operator de aeronave;
- (g) perioada de raportare supusă verificării;
- (h) responsabilitățile operatorului sau ale operatorului de aeronave, ale autorității competente și ale verficatorului;
- (i) declarația privind avizul de verificare;
- (j) o descriere a tuturor inexactităților și neregularităților identificate care nu au fost corectate înainte de emiterea raportului de verificare;
- (k) datele la care au fost efectuate vizitele la fața locului și persoanele care le-au efectuat;
- (l) informații care să indice dacă s-a renunțat la vizite la fața locului și motivele pentru care s-a renunțat la aceste vizite la fața locului;
- (m) orice cazuri de neconformitate cu Regulamentul (UE) nr. 601/2012 care au fost descoperite pe parcursul verificării;
- (n) în cazul în care aprobarea autorității competente nu poate fi obținută în timp util pentru metoda utilizată pentru a completa datele lipsă în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) ultimul paragraf, o confirmare a faptului că metoda utilizată este sau nu prudentă și că aceasta conduce sau nu la inexactități materiale;
- (o) în cazul în care verficatorul a observat modificări referitoare la capacitatea, nivelul de activitate și funcționarea instalației care pot afecta alocarea cotelor de emisie pentru instalație și care nu au fost raportate autorității competente până la data de 31 decembrie a perioadei de raportare în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) din Decizia 2011/278/UE, o descriere a modificărilor respective și observațiile aferente;
- (p) acolo unde este cazul, recomandări de îmbunătățire;
- (q) numele auditorului EU ETS principal, al evaluatorului independent și, după caz, al auditorului EU ETS și al expertului tehnic care au fost implicați în verificarea raportului operatorului sau al operatorului de aeronave;
- (r) data și semnătura unei persoane autorizate în numele verficatorului, inclusiv numele acesteia.
- (4) Verficatorul descrie inexactitățile și neregularitățile suficient de detaliat în raportul de verificare pentru a permite operatorului sau operatorului de aeronave, precum și autorității competente, să înțeleagă următoarele:
- (a) dimensiunea și natura inexactității sau a neregularității respective;
- (b) motivul pentru care inexactitatea are sau nu efect material;
- (c) elementul din raportul operatorului sau al operatorului de aeronave de care se leagă inexactitatea sau elementul din planul de monitorizare de care se leagă neregularitatea în cauză.
- (5) În cazul în care un stat membru solicită verficatorului să prezinte informații privind procesul de verificare în plus față de elementele descrise la alineatul (3) și dacă informațiile respective nu sunt necesare pentru a înțelege avizul de verificare, operatorul sau operatorul de aeronave poate furniza, din motive de eficiență, respectivele informații suplimentare autorității competente separat de raportul de verificare la o dată alternativă, însă nu mai târziu de data de 15 mai a aceluiași an.

Articolul 28

Limitarea sferei de aplicare

Verficatorul poate concluziona că sfera verificării menționată la articolul 27 alineatul (1) litera (c) este prea limitată în una dintre următoarele situații:

- (a) există date lipsă care împiedică verficatorul să obțină dovezile necesare pentru a reduce riscul de verificare la nivelul necesar pentru a atinge un nivel de asigurare rezonabilă;
- (b) planul de monitorizare nu este aprobat de autoritatea competentă;
- (c) planul de monitorizare nu prevede o sferă de aplicare suficientă sau nu este suficient de clar pentru a se emite concluzii cu privire la verificare;
- (d) operatorul sau operatorul de aeronave nu a pus la dispoziție suficiente informații pentru a permite verficatorului să efectueze verificarea.

*Articolul 29***Tratarea neregularităților nemateriale restante**

(1) Verificatorul stabilește dacă operatorul sau operatorul de aeronave a remediat, după caz, neregularitățile indicate în raportul de verificare referitoare la perioada de monitorizare anterioară, în conformitate cu cerințele impuse operatorului menționate la articolul 69 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 601/2012.

În cazul în care operatorul sau operatorul de aeronave nu a remediat respectivele neregularități, în conformitate cu articolul 69 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 601/2012, verificatorul determină dacă omisiunea sporește sau ar putea spori riscul de inexactități.

Verificatorul indică în raportul de verificare dacă neregularitățile respective au fost soluționate sau nu de către operator sau operatorul de aeronave.

(2) Verificatorul înregistrează în documentația internă de verificare detaliile privind momentul și modul în care operatorul sau operatorul de aeronave soluționează, pe parcursul verificării, neregularitățile identificate.

*Articolul 30***Îmbunătățirea procesului de monitorizare și de raportare**

(1) În cazul în care verificatorul a identificat domeniile în care poate fi îmbunătățită performanța operatorului sau a operatorului de aeronave în ceea ce privește literele (a)-(d) ale prezentului alineat, acesta include în raportul de verificare recomandări de îmbunătățire a performanței operatorului sau a operatorului de aeronave la literele respective:

- (a) evaluarea riscurilor efectuată de operator sau de operatorul de aeronave;
- (b) elaborarea, documentarea, punerea în aplicare și menținerea activităților privind fluxul de date și a activităților de control, precum și evaluarea sistemului de control;
- (c) elaborarea, documentarea, punerea în aplicare și menținerea procedurilor pentru activitățile privind fluxul de date și activitățile de control, precum și a altor proceduri care trebuie stabilite de către un operator sau operator de aeronave în temeiul Regulamentului (UE) nr. 601/2012;
- (d) monitorizarea și raportarea emisiilor sau a datelor tonă-kilometru, inclusiv în legătură cu atingerea unor niveluri mai înalte, reducerea riscurilor și sporirea eficienței în procesul de monitorizare și de raportare.

(2) Pe parcursul verificării ulterioare unui an în care au fost formulate recomandări de îmbunătățire într-un raport de verificare, verificatorul verifică dacă operatorul sau operatorul de

aeronave a pus în aplicare respectivele recomandări de îmbunătățire, precum și modul în care s-a realizat acest lucru.

În cazul în care operatorul sau operatorul de aeronave nu a pus în aplicare recomandările respective sau nu le-a pus în aplicare în mod corect, verificatorul evaluează impactul acestui aspect asupra riscului de inexactități și neregularități.

*Articolul 31***Verificarea simplificată pentru instalații**

(1) Prin derogare de la articolul 21 alineatul (1), verificatorul poate decide, sub rezerva aprobării unei autorități competente în conformitate cu al doilea paragraf al prezentului articol, să nu desfășoare vizite la fața locului în instalații pe baza rezultatelor analizei riscurilor și după ce stabilește că toate datele relevante pot fi accesate de la distanță de către verificator și că sunt îndeplinite condițiile stabilite de Comisie pentru decizia de a nu desfășura vizitele la fața locului. Verificatorul informează operatorul în acest sens fără întârzieri nejustificate.

Operatorul trimite o cerere autorității competente prin care îi solicită să aprobe decizia verificatorului de a nu desfășura vizita la fața locului.

La primirea unei cereri prezentate de operatorul în cauză, autoritatea competentă ia o decizie cu privire la aprobarea deciziei verificatorului de a nu desfășura vizita la fața locului, luând în considerare toate elementele următoare:

- (a) informațiile furnizate de verificator cu privire la rezultatele analizei riscurilor;
- (b) informațiile conform cărora datele relevante pot fi accesate de la distanță;
- (c) dovezile conform cărora instalației nu i se aplică cerințele prevăzute la alineatul (3);
- (d) dovezile conform cărora sunt îndeplinite condițiile stabilite de Comisie pentru decizia de a nu desfășura vizitele la fața locului.

(2) Aprobarea autorității competente, menționată la alineatul (1), nu este necesară pentru decizia de a nu desfășura vizite la fața locului în instalațiile cu emisii scăzute menționate la articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 601/2012.

(3) Verificatorul desfășoară în orice caz vizite la fața locului în următoarele situații:

- (a) dacă raportul de emisii al unui operator este verificat pentru prima dată de către verificator;
- (b) dacă verificatorul nu a desfășurat o vizită la fața locului în două perioade de raportare imediat anterioare perioadei de raportare în curs;

(c) dacă, pe parcursul perioadei de raportare, s-au făcut modificări semnificative ale planului de monitorizare, inclusiv cele menționate la articolul 15 alineatul (3) sau (4) din Regulamentul (UE) nr. 601/2012.

Articolul 32

Verificarea simplificată pentru operatorii de aeronave

(1) Prin derogare de la articolul 21 alineatul (1) din prezentul regulament, un verificator poate decide să nu desfășoare o vizită la fața locului în cazul unui emițător de talie redusă menționat la articolul 54 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 601/2012, dacă verificatorul a concluzionat, pe baza propriei analize a riscurilor, că toate datele relevante pot fi accesate de la distanță de către verificator.

(2) În cazul în care un operator de aeronave utilizează instrumentele simplificate menționate la articolul 54 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 601/2012 pentru a determina consumul de combustibil, iar datele raportate au fost generate utilizând instrumentele respective independent de orice date de intrare ale operatorului de aeronave, verificatorul poate decide, pe baza propriei analize a riscurilor, să nu desfășoare verificările menționate la articolul 14, articolul 16, articolul 17 alineatele (1) și (2) și articolul 18 din prezentul regulament.

Articolul 33

Planuri de verificare simplificate

În cazul în care un verificator utilizează un plan de verificare simplificat, acesta ține evidența motivelor care justifică întrebuințarea planurilor respective în documentația internă de verificare, inclusiv probe care să ateste îndeplinirea condițiilor de utilizare a planurilor de verificare simplificate.

CAPITOLUL III

CERINȚE IMPUSE VERIFICATORILOR

Articolul 34

Domenii sectoriale de acreditare

Verificatorul emite un raport de verificare numai unui operator sau operator de aeronave care desfășoară o activitate inclusă în domeniul activității menționate în anexa I pentru care verificatorul a fost acreditat în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 765/2008 și ale prezentului regulament.

Articolul 35

Procesul de menținere a competențelor

(1) Verificatorul stabilește, documentează, pune în aplicare și menține un proces în materie de competențe pentru a se asigura că întregul personal însărcinat cu activități de verificare este competent pentru a efectua sarcinile care i-au fost alocate.

(2) În cadrul procesului în materie de competențe menționat la alineatul (1), verificatorul trebuie, cel puțin, să stabilească, să înregistreze, să pună în aplicare și să mențină următoarele:

(a) criterii generale de competență pentru întregul personal care desfășoară activități de verificare;

(b) criterii specifice de competență pentru fiecare funcție din cadrul verificatorului care desfășoară activități de verificare, în special pentru auditorul EU ETS, auditorul EU ETS principal, evaluatorul independent și expertul tehnic;

(c) o metodă care să asigure competența continuă și evaluarea periodică a performanței întregului personal care desfășoară activități de verificare;

(d) un proces prin care să se asigure pregătirea continuă a personalului care desfășoară activități de verificare;

(e) un proces prin care se evaluează dacă angajamentul de verificare intră în domeniul acreditării verificatorului și dacă verificatorul deține competența, personalul și resursele necesare pentru a selecta echipa de verificare și pentru a finaliza cu succes activitățile de verificare în termenul solicitat.

Criteriile de competență menționate la primul paragraf litera (b) sunt specifice pentru fiecare domeniu de acreditare în care persoanele respective desfășoară activități de verificare.

La evaluarea competenței personalului în temeiul primului paragraf litera (c), verificatorul evaluează competența acestuia în raport cu criteriile de competență menționate la literele (a) și (b).

Procesul menționat la primul paragraf litera (e) include, de asemenea, un proces prin care se evaluează dacă echipa de verificare deține toate competențele și persoanele necesare pentru a efectua activitățile de verificare pentru un anumit operator sau operator de aeronave.

Verificatorul elaborează criterii generale și specifice de competență, care sunt conforme cu criteriile prevăzute la articolul 36 alineatul (4) și la articolele 37, 38 și 39.

(3) Verificatorul monitorizează, la intervale regulate, performanța întregului personal care desfășoară activități de verificare în scopul confirmării menținerii competenței personalului respectiv.

(4) Verificatorul evaluează, la intervale regulate, procesul în materie de competențe menționat la alineatul (1) pentru a se asigura că:

(a) criteriile de competență menționate la alineatul (2) primul paragraf literele (a) și (b) sunt elaborate în conformitate cu cerințele de competență din prezentul regulament;

(b) sunt abordate toate aspectele care pot fi identificate în legătură cu stabilirea criteriilor generale și specifice de competență menționate la alineatul (2) primul paragraf literele (a) și (b);

(c) toate cerințele din procesul în materie de competențe sunt actualizate și menținute în mod corespunzător.

(5) Verificatorul deține un sistem de înregistrare a rezultatelor activităților desfășurate în cadrul procesului în materie de competențe menționat la alineatul (1).

(6) Un evaluator suficient de competent evaluează competența și performanța unui auditor EU ETS și a unui auditor EU ETS principal.

În acest scop, evaluatorul competent îi monitorizează pe auditorii respectivi pe parcursul verificării raportului operatorului sau al operatorului de aeronave în cadrul instalației sau în locul în care își desfășoară activitatea operatorul de aeronave, după caz, cu scopul de a stabili dacă aceștia îndeplinesc criteriile de competență.

(7) În cazul în care membrii personalului nu demonstrează că îndeplinesc în totalitate criteriile de competență referitoare la o anumită sarcină care le-a fost alocată, verificatorul identifică și organizează cursuri suplimentare de formare profesională sau stagii de lucru sub supraveghere și monitorizează persoanele în cauză până când consideră că acestea îndeplinesc criteriile de competență.

Articolul 36

Echipele de verificare

(1) Verificatorul reunește, pentru fiecare angajament de verificare în parte, o echipă de verificare capabilă să efectueze activitățile de verificare menționate în capitolul II.

(2) Echipa de verificare trebuie să fie formată cel puțin dintr-un auditor EU ETS principal și, în cazul în care concluziile verificatorului pe parcursul evaluării menționate la articolul 48 alineatul (1) litera (e) și analiza strategică impun acest lucru, un număr corespunzător de auditori EU ETS și experți tehnici.

(3) Pentru evaluarea independentă a activităților de verificare legate de un angajament de verificare specific, verificatorul numește un evaluator independent care nu face parte din echipa de verificare.

(4) Fiecare membru al echipei trebuie:

(a) să înțeleagă clar rolul care îi revine în cadrul procesului de verificare;

(b) să poată comunica eficient în limba necesară pentru efectuarea sarcinilor specifice care i-au fost alocate.

(5) Echipa de verificare include cel puțin o persoană care deține competența tehnică și gradul de înțelegere necesar pentru a evalua aspectele tehnice specifice aferente monitorizării și raportării legate de activitățile menționate în anexa I care sunt efectuate de instalație sau de operatorul de aeronave și o persoană care poate comunica în limba necesară pentru verificarea raportului unui operator sau operator de aeronave în statul membru în care verificatorul efectuează verificarea în cauză.

(6) În cazul în care echipa de verificare este formată dintr-o singură persoană, aceasta trebuie să îndeplinească toate cerințele de competență aplicabile auditorului EU ETS și auditorului EU ETS principal, precum și cerințele prevăzute la alineatele (4) și (5).

Articolul 37

Cerințe de competență pentru auditorii EU ETS și auditorii EU ETS principali

(1) Un auditor EU ETS trebuie să aibă competența de a efectua verificarea. În acest scop, auditorul EU ETS trebuie cel puțin:

(a) să cunoască Directiva 2003/87/CE, Regulamentul (UE) nr. 601/2012, prezentul regulament, standardele relevante și alte acte legislative relevante, orientările aplicabile, precum și orientările și legislația relevante emise de statul membru în care verificatorul efectuează verificarea;

(b) să aibă cunoștințe și experiență cu privire la auditarea datelor și a informațiilor, inclusiv:

(i) metodologiile de auditare a datelor și a informațiilor, inclusiv aplicarea pragului de semnificație și evaluarea gradului de semnificație al inexactităților;

(ii) analizarea riscurilor inerente și a riscurilor de control;

(iii) tehnicile de eșantionare legate de eșantionarea datelor și verificarea activităților de control;

(iv) evaluarea sistemelor de date și informații, a sistemelor TIC, a activităților privind fluxul de date, a activităților de control, a sistemelor și procedurilor pentru activitățile de control;

(c) să aibă capacitatea de a efectua activitățile legate de verificarea raportului unui operator sau operator de aeronave, conform capitolului II;

(d) să aibă cunoștințe și experiență cu privire la aspectele tehnice de raportare și monitorizare specifice unui sector, care sunt relevante pentru domeniul activităților menționate în anexa I în care auditorul EU ETS efectuează verificarea.

(2) Un auditor EU ETS principal trebuie să îndeplinească cerințele de competență aplicabile unui auditor EU ETS și să fi demonstrat că are competența de a conduce o echipă de verificare și de a răspunde de efectuarea activităților de verificare în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 38

Cerințe de competență pentru evaluatorii independenți

(1) Evaluatorul independent trebuie să dețină autoritatea corespunzătoare pentru a evalua proiectul raportului de verificare și documentația internă de verificare în temeiul articolului 25.

(2) Evaluatorul independent trebuie să îndeplinească cerințele de competență aplicabile unui auditor EU ETS principal, menționate la articolul 37 alineatul (2).

(3) Evaluatorul independent trebuie să dețină competența necesară pentru a analiza informațiile furnizate în scopul de a confirma caracterul complet și integral al informațiilor, pentru a reacționa în caz de informații lipsă sau contradictorii, precum și pentru a verifica piste de date cu scopul de a stabili dacă documentația internă de verificare este completă și oferă suficiente informații pentru a susține proiectul de raport de verificare.

Articolul 39

Apelul la experți tehnici

(1) În momentul efectuării activităților de verificare, un verficator poate apela la experți tehnici care să furnizeze cunoștințe detaliate și expertiză cu privire la un anumit subiect, necesare pentru a asista auditorul EU ETS și auditorul EU ETS principal în efectuarea activităților de verificare care le revin.

(2) În cazul în care evaluatorul independent nu deține competența necesară pentru a evalua un anumit aspect al procesului de evaluare, verficatorul solicită sprijinul unui expert tehnic.

(3) Expertul tehnic trebuie să dețină competența și expertiza necesare pentru a asista în mod eficient auditorul EU ETS și auditorul EU ETS principal sau, după caz, evaluatorul independent, în privința subiectului pentru care s-a făcut apel la cunoștințele și expertiza sa. În plus, expertul tehnic trebuie să înțeleagă suficient aspectele solicitate în temeiul articolului 37 alineatul (1) literele (a), (b) și (c).

(4) Expertul tehnic îndeplinește sarcinile specifice sub îndrumarea și responsabilitatea deplină a auditorului EU ETS principal al echipei de verificare în care își desfășoară activitatea expertul tehnic sau evaluatorul independent.

Articolul 40

Proceduri pentru activitățile de verificare

(1) Un verficator stabilește, documentează, pune în aplicare și menține una sau mai multe proceduri pentru activitățile de verificare descrise în capitolul II, precum și procedurile și procesele prevăzute în anexa II. În momentul stabilirii și al punerii în aplicare a acestor proceduri și procese, verficatorul desfășoară activitățile în conformitate cu standardul armonizat menționat în anexa II.

(2) Un verficator proiectează, documentează, pune în aplicare și menține un sistem de management al calității pentru a asigura elaborarea, punerea în aplicare, îmbunătățirea și reexaminarea coerentă a procedurilor și proceselor menționate la alineatul (1) în conformitate cu standardul armonizat menționat în anexa II.

Articolul 41

Evidențe și comunicare

(1) Un verficator ține evidențe, inclusiv evidențe privind competența și imparțialitatea personalului, pentru a demonstra conformitatea cu prezentul regulament.

(2) Un verficator furnizează în mod periodic informații operatorului sau operatorului de aeronave și altor părți relevante în conformitate cu standardul armonizat menționat în anexa II.

(3) Un verficator garantează confidențialitatea informațiilor obținute pe parcursul verificării în conformitate cu standardul armonizat menționat în anexa II.

Articolul 42

Imparțialitate și independență

(1) Un verficator acționează independent de un operator sau operator de aeronave și este imparțial în desfășurarea activităților de verificare care îi revin.

În acest scop, verficatorul și orice parte din cadrul aceleiași entități juridice nu este operator sau operator de aeronave, proprietarul unui operator sau al unui operator de aeronave sau nu este deținut de niciunul dintre aceștia și nici nu trebuie să întrețină cu operatorul sau operatorul de aeronave relații care îi pot afecta independența și imparțialitatea. De asemenea, verficatorul acționează independent de organismele care comercializează cote de emisii în cadrul sistemului de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră stabilit în temeiul articolului 19 din Directiva 2003/87/CE.

(2) Un verficator se organizează astfel încât să își păstreze obiectivitatea, independența și imparțialitatea. În scopul prezentului regulament, se aplică cerințele relevante prevăzute de standardul armonizat menționat în anexa II.

(3) Un verificator nu desfășoară activități de verificare pentru un operator sau operator de aeronave care prezintă un risc inacceptabil la adresa imparțialității sale sau care creează un conflict de interese. Pentru verificarea raportului unui operator sau al unui operator de aeronave, verificatorul nu apelează la personal sau la persoane contractate care s-ar putea afla într-un conflict de interese real sau potențial. De asemenea, verificatorul se asigură că activitățile personalului sau ale organizațiilor nu afectează confidențialitatea, obiectivitatea, independența și imparțialitatea verificării.

Se consideră că a apărut un risc inacceptabil la adresa imparțialității sau un conflict de interese menționat în prima teză din primul paragraf, printre altele, în oricare dintre următoarele situații:

(a) atunci când un verificator sau orice parte din cadrul aceleiași entități juridice furnizează servicii de consultanță pentru elaborarea unei părți din procesul de monitorizare și de raportare descris în planul de monitorizare aprobat de autoritatea competentă, inclusiv elaborarea metodologiei de monitorizare, redactarea raportului operatorului sau al operatorului de aeronave și redactarea planului de monitorizare;

(b) atunci când un verificator sau orice parte din cadrul aceleiași entități juridice furnizează asistență tehnică pentru dezvoltarea sau menținerea sistemului pus în aplicare pentru monitorizarea și raportarea emisiilor sau a datelor tonă-kilometru.

(4) Se consideră că a apărut un conflict de interese pentru un verificator în relațiile dintre acesta și un operator sau operator de aeronave, printre altele, în oricare dintre următoarele situații:

(a) atunci când relația dintre verificator și operator sau operatorul de aeronave se bazează pe proprietate comună, guvernănanță comună, management sau personal comun, resurse comune, finanțe comune și contracte sau comercializare comună;

(b) atunci când operatorul sau operatorul de aeronave a primit consultanța menționată la alineatul (3) litera (a) sau asistența tehnică menționată la litera (b) a aceluiași alineat din partea unui organism de consiliere, a unui organism de asistență tehnică sau a altei organizații care întreține relații cu verificatorul și care amenință imparțialitatea verificatorului.

În sensul primului paragraf litera (b), imparțialitatea verificatorului se consideră compromisă atunci când relațiile dintre verificator și organismul de consiliere, organismul de asistență tehnică sau altă organizație se bazează pe proprietate comună, guvernănanță comună, management sau personal comun, resurse comune, finanțe comune, contracte comune sau comercializare comună și plata comună a comisioanelor din vânzări sau a altor stimulente pentru trimiterea de noi clienți.

(5) Un verificator nu externalizează evaluarea independentă sau emiterea raportului de verificare. În scopul prezentului regulament, în momentul externalizării altor activități de verificare,

verificatorul îndeplinește cerințele relevante prevăzute de standardul armonizat menționat în anexa II.

Cu toate acestea, contractarea de persoane în vederea efectuării activităților de verificare nu constituie externalizare în sensul primului paragraf atunci când verificatorul, în momentul contractării persoanelor respective, îndeplinește cerințele relevante prevăzute de standardul armonizat menționat în anexa II.

(6) Un verificator stabilește, documentează, pune în aplicare și menține un proces pentru a asigura imparțialitatea și independența continuă a verificatorului, a părților din cadrul aceleiași entități juridice ca și verificatorul, a altor organizații menționate la alineatul (4), precum și a întregului personal și a persoanelor contractate implicate în verificare. Procesul respectiv include un mecanism de garantare a imparțialității și a independenței verificatorului și îndeplinește cerințele relevante prevăzute de standardul armonizat menționat în anexa II.

CAPITOLUL IV

ACREDITARE

Articolul 43

Acreditare

Un verificator care emite un raport de verificare pentru un operator sau operator de aeronave trebuie să fie acreditat pentru domeniul activităților menționate în anexa I pentru care verificatorul efectuează verificarea raportului operatorului sau al operatorului de aeronave.

Articolul 44

Obiectivele acreditării

Pe parcursul procesului de acreditare și pe parcursul monitorizării verificatorilor acreditați, fiecare organism național de acreditare evaluează dacă verificatorul și personalul acestuia care efectuează activități de verificare:

(a) au competența de a realiza verificarea rapoartelor operatorului sau ale operatorului de aeronave în conformitate cu prezentul regulament;

(b) verifică rapoartele operatorului sau ale operatorului de aeronave în conformitate cu prezentul regulament;

(c) îndeplinesc cerințele menționate în capitolul III.

Articolul 45

Solicitarea acreditării

(1) Orice persoană juridică sau altă entitate juridică poate solicita acreditarea în temeiul articolului 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 și al dispozițiilor din prezentul capitol.

Solicitarea conține informațiile necesare în temeiul standardului armonizat menționat în anexa III.

(2) Pe lângă informațiile menționate la alineatul (1) al prezentului articol, un solicitant pune, de asemenea, la dispoziția organismului național de acreditare înainte de începerea evaluării în temeiul articolului 44 următoarele:

- (a) toate informațiile solicitate de organismul național de acreditare;
- (b) procedurile și informațiile privind procesele menționate la articolul 40 alineatul (1) și informațiile privind sistemul de management al calității menționat la articolul 40 alineatul (2);
- (c) criteriile de competență menționate la articolul 35 alineatul (2) literele (a) și (b), rezultatele procesului în materie de competențe menționat la articolul 35, precum și alte documente relevante privind competența întregului personal implicat în activitățile de verificare;
- (d) informațiile privind procesul de asigurare a imparțialității și a independenței continue prevăzut la articolul 42 alineatul (6), inclusiv evidențele relevante cu privire la imparțialitatea și independența solicitantului și a personalului acestuia;
- (e) informațiile privind experții tehnici și personalul cheie implicat în verificarea rapoartelor operatorului sau ale operatorului de aeronave;
- (f) sistemul și procesul de asigurare a unei documentații interne de verificare corespunzătoare;
- (g) alte evidențe relevante menționate la articolul 41 alineatul (1).

Articolul 46

Pregătirea pentru evaluare

(1) La elaborarea evaluării menționate la articolul 44, fiecare organism național de acreditare ia în considerare complexitatea domeniului pentru care solicitantul cere acreditarea, precum și complexitatea sistemului de management al calității menționat la articolul 40 alineatul (2), procedurile și informațiile privind procesele menționate la articolul 40 alineatul (1) și ariile geografice în care solicitantul efectuează sau planifică să efectueze verificarea în cauză.

(2) În scopul prezentului regulament, organismul național de acreditare îndeplinește cerințele minime prevăzute în standardul armonizat menționat în anexa III.

Articolul 47

Evaluare

(1) Echipa de evaluare menționată la articolul 57 desfășoară cel puțin următoarele activități în scopul de a realiza evaluarea menționată la articolul 44:

- (a) o examinare a tuturor documentelor și evidențelor relevante menționate la articolul 45;

(b) o vizită la sediul solicitantului pentru a evalua un eșantion reprezentativ din documentația internă de verificare și pentru a evalua implementarea sistemului de management al calității deținut de solicitant și a procedurilor și proceselor menționate la articolul 40;

(c) observarea unei părți reprezentative din domeniul de acreditare solicitat și a performanței și competenței unui număr reprezentativ de angajați ai solicitantului implicați în verificarea raportului unui operator sau al unui operator de aeronave, pentru a se asigura că angajații își desfășoară activitatea în conformitate cu prezentul regulament.

În desfășurarea activităților respective, echipa de evaluare îndeplinește cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat în anexa III.

(2) Echipa de evaluare raportează solicitantului constatările și neregularitățile în conformitate cu cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat în anexa III și solicită acestuia să răspundă la constatările și neregularitățile raportate în conformitate cu dispozițiile respective.

(3) Un solicitant întreprinde acțiuni corective pentru a remedia neregularitățile raportate în temeiul alineatului (2) și indică în răspunsul său referitor la constatările și neregularitățile raportate de echipa de evaluare acțiunile care sunt întreprinse sau care urmează să fie întreprinse într-un interval de timp stabilit de organismul național de acreditare pentru a remedia neregularitățile identificate.

(4) Organismul național de acreditare examinează răspunsurile solicitantului cu privire la constatările și neregularitățile raportate în temeiul alineatului (3).

În cazul în care organismul național de acreditare consideră răspunsul solicitantului drept insuficient sau ineficient, acesta solicită informații sau măsuri suplimentare din partea solicitantului. De asemenea, organismul național de acreditare poate solicita dovezi ale punerii efective în aplicare a măsurilor adoptate sau poate desfășura o evaluare ulterioară pentru a determina dacă acțiunile corective au fost puse efectiv în aplicare.

Articolul 48

Decizia de acreditare și certificatul de acreditare

(1) Organismul național de acreditare ia în considerare cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat în anexa III în momentul elaborării și luării deciziei de acordare, extindere sau reînnoire a acreditării unui solicitant.

(2) În cazul în care organismul național de acreditare a hotărât să acorde, să extindă sau să reînnoiască acreditarea unui solicitant, acesta eliberează un certificat de acreditare în acest sens.

Certificatul de acreditare conține cel puțin informațiile necesare în temeiul standardului armonizat menționat în anexa III.

Certificatul de acreditare este valabil pentru o perioadă de maximum cinci ani de la data la care organismul național de acreditare a eliberat certificatul respectiv.

Articolul 49

Supravegherea

(1) Organismul național de acreditare efectuează o supraveghere anuală a fiecărui verficator căruia i-a eliberat un certificat de acreditare.

Supravegherea trebuie să cuprindă cel puțin:

(a) o vizită la sediul verficatorului în vederea efectuării activităților menționate la articolul 47 alineatul (1) litera (b);

(b) o observare a performanței și competenței unui număr reprezentativ de angajați ai verficatorului în conformitate cu articolul 47 alineatul (1) litera (c).

(2) Organismul național de acreditare efectuează prima supraveghere a unui verficator în conformitate cu alineatul (1) în termen de maximum 12 luni de la data la care a eliberat certificatul de acreditare verficatorului respectiv.

(3) Organismul național de acreditare elaborează planul de supraveghere a fiecărui verficator într-o manieră care permite evaluarea unor șantioane reprezentative din domeniul de acreditare, în conformitate cu cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat în anexa III.

(4) Organismul național de acreditare decide, pe baza rezultatelor supravegherii menționate la alineatul (1), dacă să confirme sau nu menținerea acreditării.

(5) Atunci când un verficator desfășoară o verificare într-un alt stat membru, organismul național de acreditare care a acreditat verficatorul poate solicita organismului național de acreditare din statul membru în care are loc verificarea să desfășoare activitățile de supraveghere în numele său și pe răspunderea sa.

Articolul 50

Reevaluarea

(1) Înainte de expirarea certificatului de acreditare, organismul național de acreditare reevaluează verficatorul căruia i-a eliberat certificatul respectiv, cu scopul de a stabili dacă valabilitatea certificatului de acreditare poate fi prelungită.

(2) Organismul național de acreditare elaborează planul de reevaluare a fiecărui verficator într-o manieră care permite evaluarea unor șantioane reprezentative din domeniul de acreditare. La planificarea și efectuarea supravegherii, organismul național de acreditare îndeplinește cerințele prevăzute de standardul armonizat menționat în anexa III.

Articolul 51

Evaluarea extraordinară

(1) Organismul național de acreditare poate efectua în orice moment o evaluare extraordinară a verficatorului pentru a se asigura că acesta îndeplinește cerințele prezentului regulament.

(2) În scopul de a permite organismului național de acreditare să evalueze necesitatea unei evaluări extraordinare, verficatorul informează de îndată organismul național de acreditare în legătură cu modificările semnificative relevante pentru acreditarea sa legate de orice aspect al statutului sau funcționării sale. Modificările semnificative includ modificările indicate în standardul armonizat menționat în anexa III.

Articolul 52

Extinderea domeniului

Ca răspuns la cererea unui verficator de extindere a domeniului unei acreditări acordate, organismul național de acreditare întreprinde activitățile necesare pentru a stabili dacă verficatorul îndeplinește cerințele de la articolul 44 pentru extinderea solicitată a domeniului acreditării sale.

Articolul 53

Măsurile administrative

(1) Organismul național de acreditare poate suspenda sau retrage o acreditare a unui verficator sau poate restrânge domeniul de acreditare al acestuia în cazul în care verficatorul respectiv nu îndeplinește cerințele prezentului regulament.

Organismul național de acreditare suspendă sau retrage o acreditare sau restrânge domeniul de acreditare al unui verficator la solicitarea verficatorului respectiv.

Organismul național de acreditare stabilește, documentează, pune în aplicare și menține o procedură pentru suspendarea acreditării, retragerea acreditării și restrângerea domeniului de acreditare.

(2) Organismul național de acreditare suspendă o acreditare sau restrânge domeniul de acreditare în oricare dintre următoarele cazuri:

(a) verficatorul a încălcat în mod grav cerințele prezentului regulament;

(b) verficatorul nu a respectat, în mod persistent și repetat, cerințele prezentului regulament;

(c) verficatorul nu a respectat alte condiții specifice ale organismului național de acreditare.

(3) Organismul național de acreditare retrage acreditarea atunci când:

(a) verificatorul nu a reușit să remedieze motivul care a stat la baza unei decizii de suspendare a certificatului de acreditare;

(b) conducerea superioară a verificatorului a fost găsită vinovată de fraudă;

(c) verificatorul a furnizat în mod intenționat informații false.

(4) Decizia unui organism național de acreditare de a suspenda o acreditare, de a retrage o acreditare sau de a restrânge domeniul de acreditare în conformitate cu alineatele (2) și (3) poate fi contestată.

Statele membre stabilesc proceduri pentru soluționarea contestațiilor respective.

(5) Decizia unui organism național de acreditare de a suspenda acreditarea, de a retrage acreditarea sau de a restrânge domeniul de acreditare intră în vigoare în momentul în care este notificată verificatorului.

Organismul național de acreditare ridică suspendarea unui certificat de acreditare în cazul în care a primit informații satisfăcătoare și este sigur că verificatorul îndeplinește cerințele prezentului regulament.

CAPITOLUL V

CERINȚE PRIVIND ORGANISMELE DE ACREDITARE PENTRU ACREDITAREA VERIFICATORILOR ETS

Articolul 54

Organismul național de acreditare

(1) Sarcinile legate de acreditare în temeiul prezentului regulament sunt efectuate de către organismele naționale de acreditare desemnate în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

(2) În cazul în care un stat membru decide să permită certificarea verificatorilor care sunt persoane fizice, în temeiul prezentului regulament, sarcinile legate de certificarea verificatorilor respectivi sunt încredințate unei autorități naționale diferite de organismul național de acreditare numit în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

(3) În cazul în care un stat membru decide să utilizeze opțiunea menționată la alineatul (2), acesta se asigură că autoritatea națională în cauză îndeplinește cerințele prezentului regulament, inclusiv cerințele prevăzute la articolul 70, și furnizează dovezile documentare necesare în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

(4) Un organism național de acreditare este membru al organismului recunoscut în temeiul articolului 14 din regulamentul menționat.

(5) Unui organism național de acreditare i se încredințează derularea procesului de acreditare drept activitate a unei autorități publice și este recunoscut în mod oficial de către statul membru în cazul în care procesul de acreditare nu este derulat direct de către autoritățile publice.

(6) În scopul prezentului regulament, organismul național de acreditare își exercită funcțiile în conformitate cu cerințele stabilite de standardul armonizat menționat în anexa III.

Articolul 55

Accreditarea transfrontalieră

În cazul în care un stat membru nu consideră importantă sau sustenabilă din punct de vedere economic desemnarea unui organism național de acreditare sau furnizarea de servicii de acreditare în sensul articolului 15 din Directiva 2003/87/CE, acesta apelează la un organism național de acreditare al unui alt stat membru.

Statul membru în cauză informează Comisia și alte state membre în acest sens.

Articolul 56

Independență și imparțialitate

(1) Organismul național de acreditare este organizat astfel încât să garanteze independența sa deplină față de verificatorii pe care îi evaluează și imparțialitatea sa în desfășurarea activităților sale de acreditare.

(2) În acest scop, organismul național de acreditare nu oferă și nu furnizează activități sau servicii furnizate de un verificator și nici nu furnizează servicii de consiliere, nu deține acțiuni și nu are alte interese financiare sau administrative în ceea ce privește un verificator.

(3) Fără a aduce atingere articolului 54 alineatul (2), structura, responsabilitățile și sarcinile organismului național de acreditare sunt diferențiate în mod clar de cele ale autorităților competente și ale altor autorități naționale.

(4) Organismul național de acreditare ia toate deciziile finale referitoare la acreditarea verificatorilor.

Organismul național de acreditare poate subcontracta însă anumite activități sub rezerva cerințelor stabilite de standardul armonizat menționat în anexa III.

*Articolul 57***Echipa de evaluare**

(1) Organismul național de acreditare numește o echipă de evaluare pentru fiecare evaluare în parte.

(2) Echipa de evaluare este formată dintr-un evaluator principal și, după caz, dintr-un număr corespunzător de evaluatori sau experți tehnici pentru un domeniu specific de acreditare.

Echipa de evaluare cuprinde cel puțin o persoană care cunoaște aspectele monitorizării și raportării emisiilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 601/2012, relevante pentru domeniul de acreditare, și care deține competența și înțelegerea necesare pentru a evalua activitățile de verificare la care este supusă instalația sau operatorul de aeronave pentru domeniul respectiv, precum și cel puțin o persoană care cunoaște legislația și orientările naționale relevante.

*Articolul 58***Cerințe de competență pentru evaluatori**

(1) Un evaluator trebuie să aibă competența de a desfășura activitățile impuse de capitolul IV în momentul evaluării verficatorului. În acest scop, evaluatorul:

(a) îndeplinește cerințele prevăzute de standardul armonizat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008, menționat în anexa III;

(b) cunoaște Directiva 2003/87/CE, Regulamentul (UE) nr. 601/2012, prezentul regulament, standardele relevante și alte acte legislative relevante, precum și orientările aplicabile;

(c) dispune de cunoștințe cu privire la auditarea datelor și a informațiilor menționată la articolul 37 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament, obținute prin formare profesională sau cu ajutorul unei persoane care deține cunoștințe și experiență în ceea ce privește aceste date și informații.

(2) Un evaluator principal îndeplinește cerințele de competență menționate la alineatul (1) dacă a demonstrat că este capabil să conducă echipa de evaluare și să răspundă de efectuarea unei evaluări în conformitate cu prezentul regulament.

(3) Evaluatorii interni și persoanele care iau deciziile de acordare, extindere sau reînnoire a acreditării trebuie să dețină, pe lângă cerințele de competență menționate la alineatul (1), suficiente cunoștințe și experiență pentru a evalua acreditarea.

*Articolul 59***Experții tehnici**

(1) Organismul național de acreditare poate include în echipa de evaluare experți tehnici care să furnizeze cunoștințe detaliate

și expertiză cu privire la un anumit subiect, necesare pentru a ajuta evaluatorul principal sau evaluatorul în desfășurarea activităților de evaluare.

(2) Un expert tehnic trebuie să dețină competența necesară pentru a asista în mod eficient evaluatorul principal și evaluatorul în privința subiectului pentru care s-a făcut apel la cunoștințele și expertiza sa. În plus, un expert tehnic:

(a) cunoaște Directiva 2003/87/CE, Regulamentul (UE) nr. 601/2012, prezentul regulament, standardele relevante și alte acte legislative relevante, precum și orientările aplicabile;

(b) înțelege în mod suficient activitățile de verificare.

(3) Un expert tehnic execută sarcinile care îi sunt atribuite sub îndrumarea și responsabilitatea deplină a evaluatorului principal al respectivei echipe de evaluare.

*Articolul 60***Proceduri**

Organismul național de acreditare respectă cerințele stabilite în temeiul articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

*Articolul 61***Plângeri**

Atunci când organismul național de acreditare a primit o plângere referitoare la verficator din partea autorității competente, din partea operatorului sau a operatorului de aeronave sau din partea altor părți interesate, organismul național de acreditare întreprinde următoarele acțiuni într-un termen rezonabil:

(a) decide dacă plângerea este valabilă;

(b) se asigură că verficatorului vizat i se dă ocazia să își prezinte observațiile;

(c) adoptă măsurile corespunzătoare pentru a trata plângerea respectivă;

(d) înregistrează plângerea și măsurile adoptate; și

(e) răspunde reclamantului.

*Articolul 62***Evidențe și documentație**

Organismul național de acreditare ține evidențe cu toate persoanele implicate în procesul de acreditare. Acestea includ evidențe privind calificările relevante, formarea profesională, experiența, imparțialitatea și competența necesare pentru a demonstra conformitatea cu prezentul regulament.

Articolul 63

Accesul la informații și confidențialitatea

(1) Organismul național de acreditare pune la dispoziția publicului și actualizează în mod periodic informațiile obținute în cadrul procesului legat de activitățile sale de acreditare.

(2) În conformitate cu articolul 8 punctul 4 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008, organismul național de acreditare instituie măsurile adecvate pentru a garanta, după caz, confidențialitatea informațiilor obținute.

Articolul 64

Evaluarea la nivel de omologi

(1) Organismele naționale de acreditare se supun unei evaluări periodice la nivel de omologi.

Evaluarea la nivel de omologi se organizează de către organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

(2) Organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 aplică criteriile adecvate de evaluare la nivel de omologi și desfășoară un proces independent și eficace de evaluare la nivel de omologi pentru a stabili dacă:

- (a) organismul național de acreditare care este supus evaluării la nivel de omologi a executat activitățile de acreditare în conformitate cu capitolul IV;
- (b) organismul național de acreditare care este supus evaluării la nivel de omologi a îndeplinit cerințele prevăzute în prezentul capitol.

Criteriile includ cerințe de competență pentru evaluatorii și echipele de evaluare la nivel de omologi specifice sistemului de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră stabilit prin Directiva 2003/87/CE.

(3) Organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 publică și comunică rezultatul evaluării la nivel de omologi a unui organism național de acreditare Comisiei, autorităților naționale responsabile de organismele naționale de acreditare din statele membre și autorității competente a statelor membre sau punctului de contact menționat la articolul 69 alineatul (2).

(4) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la alineatul (1), atunci când un organism național de acreditare a trecut cu succes printr-o evaluare la nivel de omologi organizată de organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament, organismul național de acreditare în cauză este exceptat de la o nouă evaluare la nivel de omologi în urma intrării în vigoare a prezentului regulament dacă poate demonstra conformitatea cu prezentul regulament.

În acest scop, respectivul organism național de acreditare prezintă o cerere și documentele necesare către organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

Organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 decide dacă sunt îndeplinite condițiile de acordare a unei exceptări.

Exceptarea se aplică pentru o perioadă de maximum trei ani de la data notificării deciziei către organismul național de acreditare.

(5) Autoritatea națională căreia i se atribuie, în temeiul articolului 54 alineatul (2), sarcinile legate de certificarea verificatorilor care sunt persoane fizice, în temeiul prezentului regulament, prezintă un nivel de credibilitate echivalent cu cel al organismelor naționale de acreditare care au trecut cu succes printr-o evaluare la nivel de omologi.

În acest scop, imediat după ce ia decizii prin care autorizează autoritatea națională să efectueze certificarea, statul membru în cauză pune la dispoziția Comisiei și a celorlalte state membre toate dovezile documentare relevante. Nicio autoritate națională nu certifică verficatorii în sensul prezentului regulament înainte ca statul membru în cauză să furnizeze dovezile documentare respective.

Statul membru în cauză examinează periodic funcționarea autorității naționale pentru a se asigura că aceasta prezintă în continuare nivelul de credibilitate menționat anterior și informează Comisia în acest sens.

Articolul 65

Acțiuni corective

(1) Statele membre își monitorizează organismele naționale de acreditare la intervale regulate pentru a se asigura că acestea îndeplinesc în mod continuu cerințele prezentului regulament, luând în considerare rezultatele evaluării la nivel de omologi desfășurate în conformitate cu articolul 64.

(2) În cazul în care un organism național de acreditare nu îndeplinește cerințele prezentului regulament sau obligațiile stipulate de acesta, statul membru în cauză întreprinde acțiunile corective corespunzătoare sau se asigură că se întreprind astfel de acțiuni corective și informează Comisia în acest sens.

Articolul 66

Recunoașterea reciprocă a verficatorilor

(1) Statele membre recunosc echivalența serviciilor furnizate de organismele naționale de acreditare care au trecut cu succes printr-o evaluare la nivel de omologi. Statele membre acceptă certificatele de acreditare ale verficatorilor acreditați de organismele naționale de acreditare în cauză și respectă dreptul verficatorilor respectivi de a efectua verificarea pentru domeniul lor de acreditare.

(2) În cazul în care un organism național de acreditare nu a fost supus unui proces complet de evaluare la nivel de omologi înainte de 31 decembrie 2014, statele membre acceptă certificatele de acreditare ale verificatorilor acreditați de respectivul organism național de acreditare cu condiția ca organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (UE) nr. 765/2008 să fi început o evaluare la nivel de omologi pentru acel organism național de acreditare și să nu fi identificat neregularități ale organismului național de acreditare în raport cu prezentul regulament.

(3) În cazul în care certificarea verificatorilor este efectuată de autoritatea națională menționată la articolul 54 alineatul (2), statele membre acceptă certificatul eliberat de o astfel de autoritate și respectă dreptul verificatorilor acreditați de a efectua verificarea pentru domeniul lor de acreditare.

Articolul 67

Monitorizarea serviciilor furnizate

În cazul în care un stat membru constată, pe parcursul desfășurării unei inspecții în conformitate cu articolul 31 alineatul (4) din Directiva 2006/123/CE, că un verficator nu respectă prezentul regulament, autoritatea competentă sau organismul național de acreditare din statul membru în cauză informează organismul național de acreditare care a acreditat verficatorul.

Organismul național de verificare care a acreditat verficatorul consideră comunicarea informațiilor respective drept o plângere în sensul articolului 61 din prezentul regulament, adoptând măsurile de rigoare și răspunzând autorității competente sau organismului național de acreditare în conformitate cu articolul 72 alineatul (2) al doilea paragraf din prezentul regulament.

Articolul 68

Schimbul electronic de date și utilizarea sistemelor automate

(1) Statele membre pot impune verificatorilor să utilizeze modele electronice sau anumite formate de fișiere pentru rapoartele de verificare în conformitate cu articolul 74 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 601/2012.

(2) Se pot pune la dispoziție modele electronice standardizate sau specificații privind formatul fișierelor în scopul prezentării unui raport de verificare și pentru alte tipuri de comunicare între operator, operatorul de aeronave, verficator, autoritatea competentă și organismul național de acreditare în conformitate cu articolul 74 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 601/2012.

CAPITOLUL VI

SCHIMBUL DE INFORMAȚII

Articolul 69

Schimbul de informații și punctele de contact

(1) Statul membru stabilește un schimb efectiv de informații adecvate și o cooperare efectivă între organismul său național de

acreditare sau, după caz, autoritatea națională însărcinată cu certificarea verificatorilor și autoritatea competentă.

(2) În cazul în care într-un stat membru se desemnează mai multe autorități competente în temeiul articolului 18 din Directiva 2003/87/CE, respectivul stat membru autorizează una dintre aceste autorități competente ca punct de contact pentru schimbul de informații, pentru coordonarea cooperării menționate la alineatul (1) și pentru activitățile menționate în prezentul capitol.

Articolul 70

Programul de lucru în materie de acreditare și raportul de gestionare

(1) Până la data de 31 decembrie a fiecărui an, organismul național de acreditare pune la dispoziția autorității competente a fiecărui stat membru un program de lucru în materie de acreditare care conține lista verificatorilor acreditați de respectivul organism național de acreditare care au notificat, în conformitate cu articolul 76, că intenționează să efectueze verificări în statele membre respective. Programul de lucru în materie de acreditare conține cel puțin următoarele informații în legătură cu fiecare verficator:

- (a) perioada și locul prevăzute pentru verificare;
- (b) informații privind activitățile planificate de organismul național de acreditare pentru verficatorul în cauză, în special activitățile de supraveghere și reevaluare;
- (c) datele auditurilor prin observare directă prevăzute care urmează să fie efectuate de organismul național de acreditare pentru evaluarea verficatorului, inclusiv adresa și datele de contact ale operatorilor sau ale operatorilor de aeronave care vor fi vizitați pe parcursul auditului prin observare directă;
- (d) informații care precizează dacă organismul național de acreditare a solicitat organismului național de acreditare din statul membru în care verficatorul efectuează verificarea să desfășoare activități de supraveghere.

(2) În urma înaintării programului de lucru în materie de acreditare în conformitate cu alineatul (1), autoritatea competentă furnizează organismului național de acreditare toate informațiile relevante, inclusiv legislația sau orientările naționale relevante.

(3) Până la data de 1 iunie a fiecărui an, organismul național de acreditare pune la dispoziția autorității competente un raport de gestionare. Raportul de gestionare conține cel puțin următoarele informații în legătură cu fiecare verficator care a fost acreditat de organismul național de acreditare în cauză:

- (a) detaliile de acreditare ale verificatorilor recent acreditați de către organismul național de acreditare în cauză, inclusiv domeniul de acreditare al verificatorilor respectivi;
- (b) orice modificare a domeniului de acreditare al verificatorilor respectivi;
- (c) rezultatele sintetizate ale activităților de supraveghere și de reevaluare desfășurate de organismul național de acreditare;

- (d) rezultatele sintetizate ale evaluărilor extraordinare care au avut loc, inclusiv motivele care au stat la baza demarării evaluărilor extraordinare;
- (e) orice plângeri depuse împotriva verficatorului de la data ultimului raport de gestionare și acțiunile întreprinse de organismul național de acreditare.

Articolul 71

Schimbul de informații privind măsurile administrative

În cazul în care organismul național de acreditare a impus verficatorului măsuri administrative în temeiul articolului 53 sau în cazul în care s-a ridicat o suspendare a acreditării sau dacă o decizie cu privire la o contestație a anulat decizia unui organism național de acreditare de a impune măsurile administrative menționate la articolul 53, organismul național de acreditare informează următoarele părți în legătură cu acest lucru:

- (a) autoritatea competentă a statului membru în care este acreditat verficatorul;
- (b) autoritatea competentă și organismul național de acreditare ale fiecărui stat membru în care verficatorul efectuează verificări.

Articolul 72

Schimbul de informații de către autoritatea competentă

(1) Autoritatea competentă a statului membru în care verficatorul efectuează verificarea comunică anual organismului național de acreditare care a acreditat verficatorul cel puțin următoarele:

- (a) rezultatele relevante ale verificării raportului operatorului sau al operatorului de aeronave și ale rapoartelor de verificare, în special nerespectarea prezentului regulament de către verficatorul în cauză;
- (b) rezultatele inspecției operatorului sau a operatorului de aeronave în cazul în care rezultatele respective sunt relevante pentru organismul național de acreditare cu privire la acreditarea și supravegherea verficatorului sau în cazul în care rezultatele indică faptul că s-a constatat nerespectarea prezentului regulament de către verficatorul în cauză;
- (c) rezultatele evaluării documentației interne de verificare a verficatorului respectiv în cazul în care autoritatea competentă a evaluat documentația internă de verificare în conformitate cu articolul 26 alineatul (3);
- (d) plângerile primite de autoritatea competentă cu privire la respectivul verficator.

(2) În cazul în care informațiile menționate la alineatul (1) furnizează dovezi care atestă că autoritatea competentă a

constatat nerespectarea prezentului regulament de către verficator, organismul național de acreditare consideră comunicarea informațiilor respective drept o plângere din partea autorității competente la adresa verficatorului în sensul articolului 61.

Organismul național de acreditare adoptă măsurile corespunzătoare pentru a trata astfel de informații și pentru a răspunde autorității competente în termen de trei luni de la data primirii lor. În răspunsul adresat autorității competente, organismul național de acreditare o informează în legătură cu măsurile adoptate și, după caz, măsurile administrative impuse verficatorului.

Articolul 73

Schimbul de informații privind supravegherea

(1) În cazul în care organismului național de acreditare al statului membru în care verficatorul efectuează o verificare i s-a solicitat, în temeiul articolului 49 alineatul (5), să efectueze activități de supraveghere, respectivul organism național de acreditare transmite constatările sale organismului național de acreditare care a acreditat verficatorul, cu excepția cazului în care cele două organisme naționale de acreditare au convenit altfel.

(2) Organismul național de acreditare care a acreditat verficatorul ia în considerare constatările menționate la alineatul (1) atunci când stabilește dacă verficatorul îndeplinește cerințele prezentului regulament.

(3) În cazul în care constatările menționate la alineatul (1) conțin dovezi care atestă că verficatorul nu respectă prezentul regulament, organismul național de acreditare care a acreditat verficatorul adoptă măsurile corespunzătoare în temeiul prezentului regulament și informează organismul național de acreditare care a efectuat activitățile de supraveghere cu privire la:

- (a) măsurile adoptate de organismul național de acreditare care a acreditat verficatorul;
- (b) după caz, modul în care au fost soluționate constatările de către verficator;
- (c) după caz, măsurile administrative care au fost impuse verficatorului.

Articolul 74

Schimbul de informații cu un stat membru în care este stabilit verficatorul

În cazul în care unui verficator i s-a acordat acreditarea de către un organism național de acreditare dintr-un stat membru diferit de cel în care este stabilit verficatorul, programul de lucru în materie de acreditare și raportul de gestionare menționate la articolul 70, precum și informațiile menționate la articolul 71 trebuie furnizate, de asemenea, autorității competente a statului membru în care este stabilit verficatorul.

Articolul 75

Bazele de date ale verificatorilor acreditați

(1) Organismele naționale de acreditare sau, după caz, autoritățile naționale menționate la articolul 54 alineatul (2) creează și administrează o bază de date și permit altor organisme naționale de acreditare, autorități naționale, verificatori, operatori, operatori de aeronave și autorități competente accesul la această bază de date.

Organismul recunoscut în temeiul articolului 14 din Regulamentul (UE) nr. 765/2008 facilitează și armonizează accesul la bazele de date pentru a permite comunicarea eficientă și rentabilă între organismele naționale de acreditare, autoritățile naționale, verificatori, operatori, operatori de aeronave și autoritățile competente și poate regrupa aceste baze de date într-o singură bază de date centralizată.

(2) Baza de date menționată la alineatul (1) conține cel puțin următoarele informații:

- (a) numele și adresa verificatorilor acreditați de organismul național de acreditare în cauză;
- (b) statele membre în care verificatorul efectuează verificarea;
- (c) domeniul de acreditare al fiecărui verficator;
- (d) data la care a fost acordată acreditarea și data de expirare a acreditării respective;
- (e) informațiile privind măsurile administrative care au fost impuse verficatorului.

Informațiile sunt făcute publice.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 21 iunie 2012.

Articolul 76

Notificarea de către verificatori

(1) În scopul de a permite organismului național de acreditare să redacteze programul de lucru în materie de acreditare și raportul de gestionare menționate la articolul 70, verficatorul trimite, până la data de 15 noiembrie a fiecărui an, următoarele informații organismului național de acreditare care a acreditat verficatorul:

- (a) durata și locul prevăzut al verificărilor pe care verficatorul urmează să le efectueze;
- (b) adresa și datele de contact ale operatorilor sau ale operatorilor de aeronave al căror raport de emisii sau raport privind datele tonă-kilometru face obiectul verificării.

(2) În cazul în care informațiile menționate la alineatul (1) au suferit modificări, verficatorul notifică modificările organismului de acreditare în termenul convenit cu respectivul organism național de acreditare.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 77

Dispoziții tranzitorii

Emisiile și, după caz, datele de activitate survenite înainte de 1 ianuarie 2013 se verifică în conformitate cu cerințele prevăzute în Decizia 2007/589/CE a Comisiei ⁽¹⁾.

Articolul 78

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2013.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ JO L 229, 31.8.2007, p. 1.

ANEXA I

Domeniul de acreditare pentru verificatori

Domeniul de acreditare al verificatorilor se indică în certificatul de acreditare cu ajutorul următoarelor grupe de activitate, în temeiul anexei I la Directiva 2003/87/CE, și al altor activități, în temeiul articolelor 10a și 24 din Directiva 2003/87/CE. Aceste dispoziții se aplică, de asemenea, verificatorilor certificați de o autoritate națională în conformitate cu articolul 54 alineatul (2) din prezentul regulament.

Nr. grupă de activitate	Domeniile de acreditare
1a	Arderea combustibililor în instalații, în care se utilizează exclusiv combustibili comerciali standard, așa cum se prevede în Regulamentul (UE) nr. 601/2012 sau în care se utilizează gaze naturale în instalații de categoria A sau B
1b	Arderea combustibililor în instalații, fără restricții
2	Rafinarea uleiurilor minerale
3	— Producerea cocsului — Prăjirea și sinterizarea, inclusiv peletizarea, minereurilor metalice (inclusiv a minereurilor sulfidice) — Producerea fontei sau oțelului (topire primară sau secundară), inclusiv turnare continuă
4	— Producerea sau prelucrarea metalelor feroase (inclusiv fero-aliaje) — Producerea de aluminiu secundar — Producerea sau prelucrarea metalelor neferoase, inclusiv producerea aliajelor
5	Producerea de aluminiu primar (emisii de CO ₂ și perfluorocarburi)
6	— Producerea clincherului de ciment — Producerea de var sau calcinarea dolomitei sau a magnezitei — Fabricarea sticlei, inclusiv a fibrei de sticlă — Fabricarea prin ardere de produse ceramice — Fabricarea de material izolant din vată minerală — Uscarea sau calcinarea gipsului sau fabricarea plăcilor din ipsos și a altor produse din gips
7	— Producerea de celuloză din lemn sau alte materiale fibroase — Producerea de hârtie sau carton
8	— Producerea de negru de fum — Producerea amoniacului — Producerea substanțelor chimice organice vrac prin cracare, reformare, oxidare completă sau parțială sau prin procese similare — Producerea de hidrogen (H ₂) și de gaze de sinteză prin reformare sau oxidare parțială — Producerea de sodă calcinată (Na ₂ CO ₃) și de bicarbonat de sodiu (NaHCO ₃)
9	— Producerea acidului azotic (emisii de CO ₂ și N ₂ O) — Producerea acidului adipic (emisii de CO ₂ și N ₂ O) — Producerea acidului glioxalic și glioxilic (emisii de CO ₂ și N ₂ O) — Producerea de caprolactamă
10	— Captarea gazelor cu efect de seră de la instalațiile care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2003/87/CE în vederea transportului și stocării geologice într-un sit de stocare autorizat în temeiul Directivei 2009/31/CE — Transportarea gazelor cu efect de seră prin intermediul conductelor în vederea stocării geologice într-un sit de stocare autorizat în temeiul Directivei 2009/31/CE
11	Stocarea geologică a gazelor cu efect de seră într-un sit de stocare în temeiul Directivei 2009/31/CE
12	Activități de aviație (emisii și date tonă-kilometru)

Nr. grupă de activitate	Domeniile de acreditare
98	Alte activități în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE
99	Alte activități, incluse de un stat membru în temeiul articolului 24 din Directiva 2003/87/CE, care trebuie specificate în detaliu în certificatul de acreditare

ANEXA II

Cerințe impuse verificatorilor

În ceea ce privește cerințele impuse verificatorilor, se aplică standardul armonizat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008 referitor la cerințele pentru organismele care efectuează validări și verificări ale gazelor cu efect de seră în vederea acreditării sau a altor forme de recunoaștere. În plus, se aplică următoarele proceduri, procese și măsuri menționate la articolul 40 alineatul (1):

- (a) un proces și o politică de comunicare cu operatorul sau operatorul de aeronave și alte părți relevante;
- (b) măsuri corespunzătoare care să garanteze confidențialitatea informațiilor obținute;
- (c) un proces de tratare a contestațiilor;
- (d) un proces de tratare a plângerilor (inclusiv un termen orientativ);
- (e) un proces de emitere a unui raport de verificare revizuit în cazul în care s-a identificat o eroare în raportul de verificare sau în raportul operatorului sau al operatorului de aeronave după ce verificatorul a înaintat raportul de verificare către operator sau operatorul de aeronave pentru a fi transmis mai departe autorității competente;
- (f) o procedură sau un proces de externalizare a activităților de verificare către alte organizații.

ANEXA III

Cerințele minime aplicabile procesului de acreditare și cerințele impuse organismelor de acreditare

În ceea ce privește cerințele minime de acreditare și cerințele impuse organismelor de acreditare, se aplică standardul armonizat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 765/2008 referitor la cerințele generale privind organismele de acreditare care acreditează organismele de evaluare a conformității.